

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -

Večja za vse leto... \$3.00
- ima 10.000 naročnikov. -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

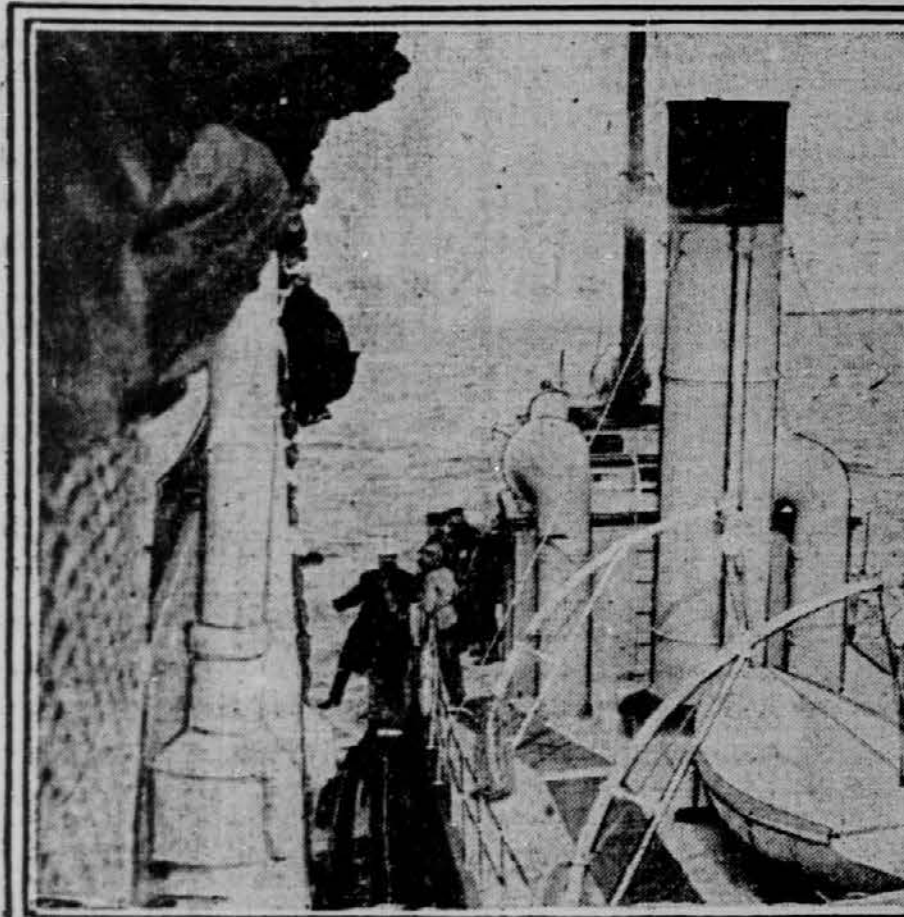
Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT

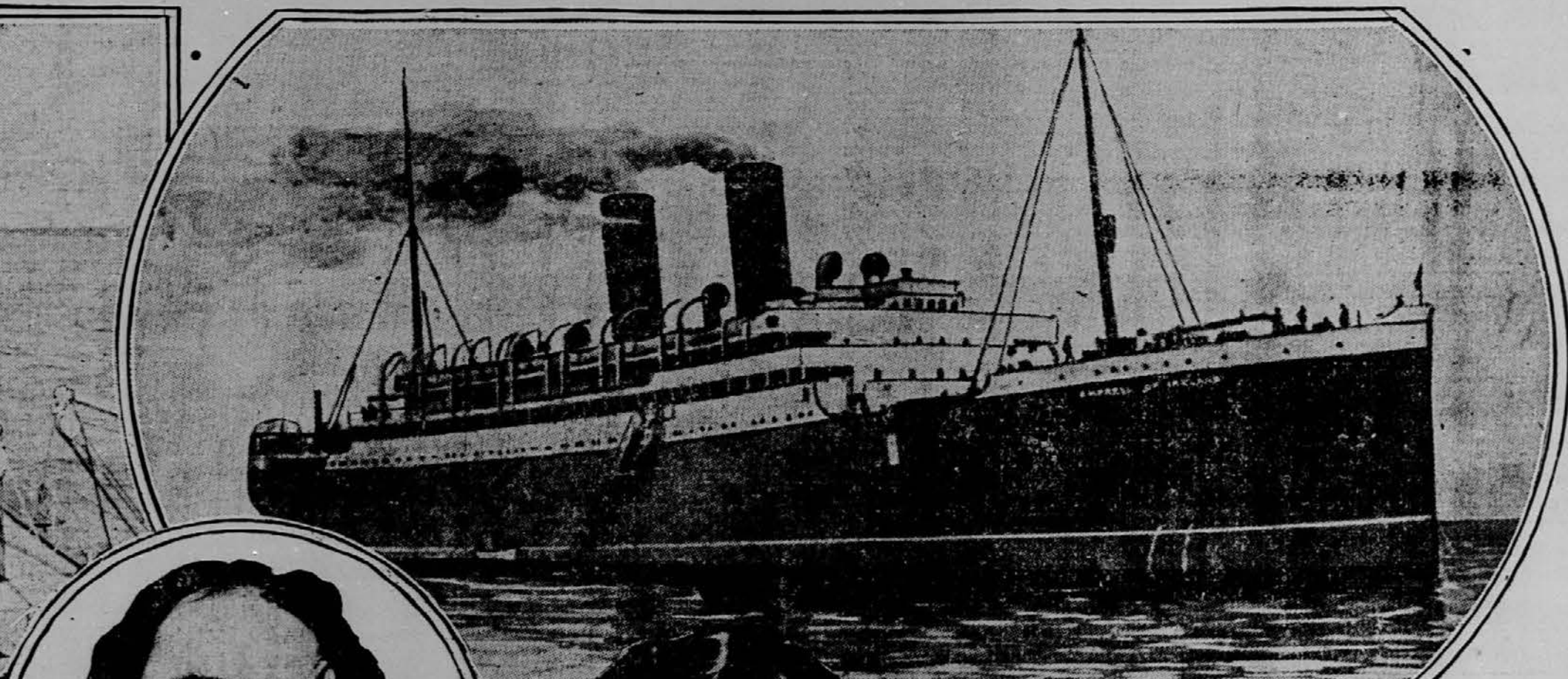
NO. 128. — ŠTEV. 128.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 2, 1914. — TOREK, 2. JUNIJA, 1914.

VOLUME XXII — LETNIK X

THE CANADIAN GOVERNMENT TENDER EUREKA WITH PILOT, ALONGSIDE THE EMPRESS OF IRELAND IN THE ST. LAWRENCE RIVER—FATHER POINT AND KEMOUSKI IN THE DISTANCE.
© PHOTO BY UNDERWOOD & UNDERWOOD.

THE EMPRESS OF IRELAND

Pričela se je preiskava glede katastrofe v St. Lawrence-reki.

ADMIRALITETNO SODIŠČE BO DOGNALO, KAJ DA JE PRAVZAPRAV POVZROČILO STRAŠNO KATASTROFO. — ZASTOPANI BOSTA CANADA IN VELIKA BRITANIJA.

ZA KAPITANE.

V KOLIKOR JE ZNANO DOSEDAJ, JE OST SIDRA Z VELIKO SILO RAZPARALA CELO LADIJO. — DOSEDAJ SE JE IDENTIFICIRALO KAKIH 100 MRTVECEV.

Montreal, Canada, 1. junija. — za to niti eno dejstvo. Njegovi Preiskava glede katastrofe, vsled katere se je potopil parnik "Empress of Ireland", se bo pričela od strani canadiske vlade v torek, dne 9. junija v Montrealu. Tozadevno izjavo se je podalo danes v uradu Canadian Pacific Co., ki je lastnica potopljene ladje. Preiskavo bosta vodila dva zastopnika canadiske in dva angleške admiralitete. Prva dva člana preiskovalne oblasti bo imenovala vlada dominija, druga dva pa angleška vlada.

Opaziti je že gibanje, ki kaže, da bo prišlo v preiskovalnem sodišču admiralitete do ostrih spopadov. Mornarji, uradniki in zastopniki trgovskih interesov si bodo segli v lase in vsaka skupina se bo potegnila za kapitana svoje stranke. Na eni strani se dolži kapitana Kendalla, ki je vodil "Empress of Ireland", na drugi pa poveljnika norveške ladje, Andersona.

Oba kapitana pa se dolžita drug drugega. Kendall izjavlja, da je stala njegova ladja skoro popolnoma pri miru ter da se je "Storsdada" zaletel vanjo, dasiravno se ga je opozorilo na nevarnost. Anderson pa pravi, da je vozila "Empress" s precejšno naglico ter da je ta naglica preprečila namen "Storsdada", da obišči v nastali luknji ter s tem prepreči napolnjenje z vodo.

Na izjave nekaterih preživelih, da se je le malo ljudi rešilo z rešilnimi čolni "Storsdada", je odgovoril Anderson, da ne govori

Stavka.

Palermo, Sicilija, 1. junija. — Včeraj so zastavali delavci žvepljenih rudnikov in razdeljali v Porto Empedocle skoraj polovico vasi. Zažgali so skladišča za žveplo, porezali brzojavne žice in razdrli na več mestih železniško progo. Ker policija sama ni mogla ničesar opraviti, so poklicali vojaštvo na pomoč.

Velika stavka v Petrogradu.

Petrograd, Rusija, 1. junija. — Več kot 100.000 tovarniških delavcev je danes zastavkalo v protest proti procesiranju stavkarjev, katere je pri zadnji stavki aretirala policija. Danes je prišlo do par spopadov med delavci in policijo in sicer v času, ko so hoteli stavkarji korakati v sprejeto v mesto.

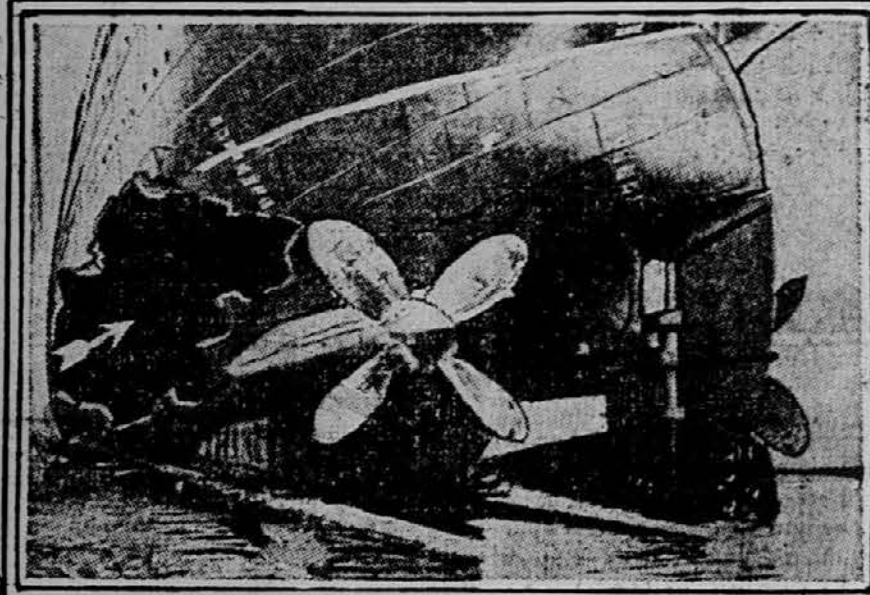

LAURENCE IRVING AND HIS WIFE (MABEL HACKNEY)

Današnja slika nam kaže različne prizore z grozne katastrofe v St. Lawrence-reki. Na gornji sliki vidite nesrečni parnik "Empress of Ireland"; takoj spodaj pa poškodbe, katere so bile prizadete ladji vsled kolizije. Srednja slika nam kaže slavnega, angleškega igrarja Laurence Irvinga in njegovo ženo, ki sta oba našla smrt v valovih. Na sliki vidite razventega tudi canadski vladni parnik "Eureka", ki je vodil reševalna dela po katastrofi ter poveljnika nesrečnega "Empress of Ireland", kapitana Kendalla

CAPTAIN KENDALL OF THE EMPRESS OF IRELAND

STERN AND PORT SIDE OF THE EMPRESS OF IRELAND SHOWING HOW SHE WAS RAMMED BY THE NORWEGIAN COLLIER STORSTAD.

Izbruh ognjenika.

Velike škode ne more povzročiti, ker so ljudje v bližini zelo redko naseljeni. Oficielno poročilo.

Redding, Cal., 1. junija. — Mount Lassen, eden izmed gorskih velikanih v Sierra Nevadi med Plumas in Skasta County, Cal., je začel zopet bljuvati. Pri vrhu gore se je odprlo novo stransko žrelo, iz katerega vre lava, pepel in žveplo. Škode ne more veliko napraviti, ker v podnožju ne stanuje razen gozdnih čuvajev in pastirjev skoraj noben človek. Mount Lassen je visok 10.447 čevljev.

San Francisco, Cal., 1. junija. — Gozdni nadzornik W. J. Rushing je poslal v tujakšnji urad zvezne gozdne uprave sledeče poročilo: — Dne 30. maja ob peti uri popoldan je začel bljuvati ognjenik Mount Lassen. Ob strani se je odprlo 25 čevljev široko in 40 čevljev dolgo žrelo. Bližnja okolica je pokrita dva čevlja na debelo s peskom in kamenjem. Dosedaj povzročena škoda je malenkostna.

Kronanje japonskega cesarja.

Tokio, Japonsko, 2. junija. — Kronanje japonskega cesarja Yoshihita se bo vršilo šele prihodnje leto meseca novembra. — Slavnost so preložili zaradi smrti cesarice vdove.

Umor iz ljubosumnosti.

Jamestown, N. Y., 1. junija. — Danes je ustrelil Chas. E. Weeks dinarja G. Ganey-a. Takoj nato je telefoniral serifu in se dal za preiti. Ganey je baje hodil za njegovo ženo in jo pri vsaki priliki nadlegoval. Weeks je zelo bogat trgovec in je brat prejšnjega tujakšnega župana.

Resignacija kabineta. Angleške sufragetke.

Francoski kabinet bo odstopil, ker ne more kontrolirati večine v poslanski zbornici.

OPUSTOŠENA CERKEV.

Na licu mesta so pustile sufragetke svojo literaturo. Zgorelo je vse razen dragocene knjige.

Pariz, Francija, 1. junija. — V današnji kabineti se je sklenil francoski kabinet, kateremu načeljuje Gaston Doumergue, resignirati. Jutri se bo vršila še ena seja, in pri tej priliki bodo podali ministri svojo oficijelno izjavo. Odstopili bodo baje zaradi tega, ker ne morejo kontrolirati večine v poslanski zbornici in se tudi ne morejo zediniti glede triletnje vojaške službe. Zbornica se jutri sestane. Ministrski predsednik Doumergue je rekel danes v svojem govoru, da je kabinet rešil svojo nalogo in da bi bilo prav, če bi prešla vlada v druge roke.

Prihodnji ministrski predsednik bo skorajgotovo prejšnji minister za javna dela, Rene Viviani. On je ena izmed najplivnejših oseb na francoskem in ima povsod, še celo med monarhisti, dovolj prijateljev in pristašev. Po prepričanju je socialist. Leta 1899 je bila sprejeta njegova zakonska predloga, potom katere so dobile ženske pravico opravljati odvetniško službo. Star je 51 let in je izvrsten govornik.

Henley, Anglija, 1. junija. — Oddelek sufragetk je zažgal danes St. Marien farno cerkev v Margrove. Razen stolpa je zgorelo vse. Cerkev, sezidana leta

Iz Avstro-Ogrske.

Cesar Franc Jožef je odpotoval v Isl. Strašen zločin. Ogrski grof pride v Ameriko.

Dunaj, Avstrija, 1. junija. — Cesarjevo zdravstveno stanje se je že tako zboljšalo, da bo konec tega meseca odpotoval v letovišče Isl. Iz zdravniških buletinov je razvidno, da je kašelj popolnoma pojenjal in da monarh ponovi še precej dobro spi. V Islu ostane do jeseni.

Budimpešta, Ogrsko, 1. junija. — Ker je Franc Kossuth umrl, je postal grof Karolyi načelnik ogrske neodvisne stranke. Kot tak, namerava priti tekočega meseca zopet v Združene države in nabrati med tamošnjimi Ogri kolikor mogoče veliko denarja za prihodnje volitve na Ogrskem. Nazaj grede se bo ustavil v Parizu.

Za vsebino oglosov ni odgovorno ne uredništvo ne upravnštvo.

1538. je bila polna najraznovidnejših dragocenosti; o njej je bil tudi spomenik Thomasa Baya. Poleg pogorišča so pustile divjakinje kup literature, železno klado in košček papirja z napisom: — Nehajte že enkrat preganjati ženske!

Ognjegaseci so rešili samo neko dragoceno knjigo, drugo je pa vse zgorelo. 400 let stari zvonovi, ki so se stopili v ognju, so bili neprecenljive vrednosti.

Pogajanja v Niagara Falls ne napredujejo.

Nesporazumljenje ter različna naziranja so privedla do mrtve točke pri pogajanjih.

VDELEŽBA CARRANZE.

Washington vstraja pri tem, da se tudi on vdeleži pogajanj, do čim so posredovalci proti.

Niagara Falls, Ont., 1. junija.

Posredovalna pogajanja med Mehiko ter Združenimi državami so dospela do mrtve točke. Ameriški delegati in posredovalci se ne morejo zediniti glede gotovih stvari in raditega tudi ne moreja napredovati pogajanja. Glavna sporna točka je Carranza, o katerem nočejo posredovalci ničesar vedeti, dočim vstraja Washington pri tem, da se tudi on vdeleži pogajanj.

Po današnji konferenci je objavil sodnik Lamar, da zahteva posredovalci od Carranze, da sklene premirje, nakar se ga bo pristopilo k konferencam. Združene države pa so nasprotno mnenja, da se ne more ničesar uspešnega doseči, dokler se ne pritegne k pogajanjem moža, ki kontrolira celo severno Mehiko.

Vera Cruz, Mehika, 1. junija. — Tujakšnji agenti Hamburg-America parobrodne družbe so postavili danes poročstvo za 1.012.625 pezo kot jamščino za denarne kazni parnikoma "Ypiranga" in "Bavaria". Oba parnika bosta še danes odplula.

Brez dvoma je, da bo v par dneh zopet obstajala redna železniška zveza z mehiškim glavnim mestom. Dospela so namreč poročila, da popravljajo mehiški parniki progo. Težkoče obstajajo le pri železniškem mostu, katerega so mehiškani pogнали v zrak.

Epidemija.

V Auburn kaznilnici je obolelo kakih 1000 kaznjencev na škrlatinki. Vzroki epidemije.

Auburn, N. Y., 1. junija. — Zdravniški štab, ki nadzoruje epidemijo škrlatinke v Auburn kaznilnici, je dokončal danes preiskavo vseh 1400 kaznjencev ter izjavil, da kaže najmanj 1000 kaznjencev znake te bolezni. — Preiskalo se je vratove, vendar pa se je le sedem bolnikov poslalo v bolnico. Med ženskimi kaznjenci se je našlo 67 slučajev, med njimi dvanajst, ki so precej resni. Generalni pravdnik Carmody je naročil upravi kaznilnice, da se ne sme odpustiti iz zavoda obolelih, kojih kazenski termin je že potekel med tem časom.

Zelo čudno je dejstvo, da ni dosedaj obolel niti en paznik, dasiravno se nahajajo v neprestanem stiku s kaznjenci. Ker ni jetniška bolnica urejena za epidemije, je tudi nemogoče izolirati bolnike.

Washington, D. C., 1. junija. — Člani kabineta niso zanikali vesti, da se nahaja na poti iz New Yorka v Tampico velika pošiljatev orožja za ustaše. Pred nekaj časa se je oficijelno naznanilo, da je Tampico pristo pristanice.

El Paso, Tex., 1. junija. — Prijatelji civilnega gubernerja države Sonore so pričeli s protirevolucijo, ki se obrača proti generalu Obregonu. Glasi se, da se je vdeležujejo Yaqui-Indijanci in agenti gubernerja Naytorena so že prišli v El Paso, da nakupijo orožja in municije.

Tudi do spopadov je že prišlo. Carranza je v imenu stranke konstitucionalistov posvaril obe stranki, naj mirujeta v interesu ustaške stvari in Villa namerava baje odposlati čete v Sonoro.

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

padli po Amerikaneih. Kdo pa
podpira to časopisje? Oni, ki imajo
materijalen interes pri vojni in
pripravih na vojno in med temi
v prvi vrsti izdelovalci in liferan-
ti morilnega orožja. Oni so, ki de-
lajo vse upitje ter označujejo vse,
ki svetujejo k miru, kot izdajal-
ce domovine. Pred par dnevi je
zavrnilo po časopisju, da je do-
volila vlada izkrcanje orožja za
Huerto v Puerto Mexico. Reklo
se je, da bi morala vlada to izkr-
caje prav tako zabraniti kot je
zabranila ono v Vera Cruzu. Po-
stajanje vlade je razburilo vsa-
kega pravega patriota. Orožje so
izkrcali nemške ladje, a sedaj se
je poznalo, da je ameriškega iz-
vora. Iz New Yorka in Bostona
se ga je prevedlo v Hamburg, da
se skrje njegovo identiteto. Po-
silitelj pa ni bila namenjena u-
stajem, katere se lahko smatra za
prijatelj Zdrženih držav, am-
pak Huerti, ki je sedaj v stanju,
da se bori proti Amerikancem z
njihovim lastnim orožjem.
Ti dobavitelji orožja, katero se
potem porabi proti lastnim roja-
kom, so resnično brezdomovinski,
zločinski sodruga.

Dopisi.

Cleveland, Ohio. — Danes sta
dospela iz Pittsburgha, Pa., rojak
Frank Starman in Karolina Hleb.
V teku par dni se bosta poročila
v tukašnji hrvatski cerkvi in od-
potovala naprej proti Chicagu, Ill.
Nastanjena sta v hotelu German.

Pittsburg, Kansas. — Iz "su-
hega" Kansasa se večkrat kdo o-
glasi v Glasu Naroda. Suih smo
le po imenu, v resnici je bilo pa
letos dežja več kot preveč. Letina
jako dobro kaže, in če bo šlo tako
naprej, bo posebno krompirja in
žita veliko. Postava prepoveduje
piti opojne pijače, toda ta prepo-
ved je malo ali nič ne izda. Saj bi
ni rekel, če bi bila voda do-
bra, toda kaj se hoče, ker je tako,
da bi moral imeti človek železen
želodec, če bi jo hotel piti. V slu-
čaju, da dobe koga pri opojni pi-
jači, mora iti hoče noče v zapor.
Te dni je bila v Franklin, Kans.,
veselica za štrajkarje v južnem
Coloradu, ki se je prav dobro ob-
nesla. V okolici je vse polno pre-
mogarskih naselbin, Pittsburg je
pa kot nekako središče. Okoli in
okoli mesta rastejo mala drevesa,
podobna našim kostanjem, ki imajo
jako lepe cvetove in prijeten
vonj. V bližini so tudi velike
farme. Po mojem mnenju rojak
se najboljši stori, če gre na far-
mo, ker le kot poljedelec pride
lahko najhitreje do svoje samo-
stojnosti. V premogorjih se dela
po dva do tri dni v tednu. Zaen-
krat ni še nikomur svetovati, da
bi hotel sem, ker bi mogel čakal
več mesecev, predno bi dobil de-
lo. Mladina kaj pridno stopa v
zakonski jarem; skoraj vsak te-
den naznanja kak zaljubljeni pe-
člar, da se bo poročil; še celo
vdoveci so začeli odlagati žalno
obleko in gledati po nežnem spo-
lu. Pozdravi! M. Pogorelec.

Black Diamond, Wash. — Dan-
dan prebiram dopise iz vseh
strani Amerike, toda pri tem opa-
žam, da so iz naše naselbine pre-
cej redki. Z delom se ne morem
nič pohvaliti. Delamo komaj po
dva do tri dni v tednu, in tudi
brezposelnih se ne manjka. No-
vine ne morejo dobiti dela, ker
je še starih veliko, ki nimajo no-
benega zaslužka. Sem ne svetu-
jem nikomur hoditi; ko se razme-
je kaj spremene, bom že sporočil.
V društvenem oziru še precej do-
brih napredov. Imamo več
podpornih društev, spadajočih k
različnim Zvezam in Jednotam.
Zabave nam ne manjka, ker se
veselimo kar vrste druga za dru-
go. Tukaj nas je kakih 40 sloven-
skih družin in precej samecev.
Pred kratkim je gospa Storkla
obiskala par rodbin in jih obda-
rila s svojimi darovi. Lep pozdrav
vsem rojakom širom Amerike. —
Naročnik.

Pet železniških uslužbencev
usmrčenih.

Connellsville, Pa., 31. maja. —
Na Connellsville sekcijski Balti-
more & Ohio železnice pri Cooks
Mills, iztočno od tu, je skočil da-
nes iz tira železniški stroj. Smrt
je našlo pet oseb, ki so se naha-
jale na stroju. Trije so bili do
smrti oparjeni, dočim sta dobila
dva druga smrtne poškodbe.

COLORETI prinašajo dolarje, kjer prinaša
koretina le cente; le malo kapitala, po-
trebno malo prostora; veliki oglaševalci;
trajni taksi pri roki; plačilo po majhno žve-
nca; lista; natančna poljnost; tamkaj;
nasa; list; Edible Salt Journal, Vermilion, Mo.

Na koncu svojih ciljev.

Za Glas Naroda priredil J. T.

Po samotni cesti je korakal
mož, kateremu skoraj gotovo ni
sklonila starost hrbta, ampak je
najbrže v mladih letih doživel to-
liko, ali pa še več kot doživijo
stareci. Z drevja ob cesti so pada-
le težke kaplje na njegovo nepo-
krito glavo in zmečkano suknjo,
toda mož ni čutil ničesar. Šel je
naprej in ni pogledal ne na des-
no ne na levo. Cesta je včasih
močnejša, včasih slabše odme-
vala pod njegovimi koraki.

Po več meseceh zopet enkrat
lako misli nase, po več meseceh
sme enkrat misliti. Po dolgih me-
slečnih dneh, odkar ga je prikle-
nila nase njegova žena, je zopet
enkrat občutil, kakšna je pro-
stost. V njegovi domovini, v ve-
lemestu D... v mali nizki sobici,
leži truplo žene, od katere se je
že pred nekaj meseci sodnijsko
ločil. Pred časom mu je bila
pojma vse dobrote in lepote, s ča-
soma se jo je pa navečal in po-
stala mu je nadležna, zdela se
mu, da mu leži, kakor breme na
ramenih.

Prejšnji dan je dobil žalostno
sporočilo. Umrla je toraj. Vsega
vajeji mož ni poznal sočutja.
Rad bi sedel na njeno posteljo in
jo zadnjič pogledal v blede obraz.
Kako je vendar mogla, da se mu
je pred časom tako dopadla. Da,
seveda, takrat je bila dvajset
let mlajša, in njemu se je zdela,
da je ves svet postljal s cvetli-
ci. Toda veseno. Na vse načine
si je prizadeval, da bi si pojasnil
občutek prejšnjih let; vse zastoj.
Samo nekaj mu ni šlo v glavo:
kako je vendar mogla, da mu je
tako ženska zastopila pot in ni
hotela iti žnjim skozi življenje.

To je storila zategadelj, ker se je
bala daljave in ker je rajše žive-
la v krogu svojih znancev ter
prijateljev. On pa ni bil še videl
sveta in ljudi, on ni še poznal
življenja ne znotraj ne na zunan-
j, ampak ji je v svoji veliki ljube-
zni sledil.

Potem sta se poročila. Člove-
ka, ki si nista imela veliko pove-
dati, ki sta brez misli korakala
drug poleg drugega, dokler je
bilo kruha v hiši in ognja v pe-
či, seveda nista vedela, kaj je ne-
sreča in revščina. Vsak neuspeh
je odtujil, in čeravno nista pre-
misli, zakaj se odtujujeta, sta
vendar to odtujevanje slutila in
sta iskala vzrokov drugod. Govo-
rila nista nikdar o tem, ampak
se na videz še precej dobro razu-
mela med seboj. Mislila, da se tu-
di drugim poročenim ljudjem
boljše ne godi, sta bila prepriča-
na, da so vsi zakoni taki. Življe-
nje ga je težilo, toda on je šel
kakor v sanjah naprej, prešli so
mesece in leta. Slednjič se jih ni
več smarvalo, in jasno mu je po-
stalo, da tak zakon ni več mogoč
zanj in da bi pod takimi pogoji
kmalo opešal na duši in telesu.

In sedaj sedi v mislih ob mrtva-
škem odru svoje žene. Pozablje-
no so bile vse njegove želje, vse
upanje, vse hrepenenje zadnjih
let. Videl je samo blede obraz in
za vedno zaprte oči. Globoko v
duši je še vedno tlelo hrepenenje
po njej.

Nenadoma ga je nekaj streslo;
preplašen je obstal. To je toraj
prostost! Da, sedaj bo planil v
življenje, sedaj bo prijel z žila-
vo roko in si osvojil vse bogastvo
sveta. Nekaka pianost se ga je
lotila. Oči so se mu svetile v mr-
zličnem lesku, in parkrat je glo-
boko zasopel. Ali naj se vrne na-
zaj v domovino? Ne! Ne, tista de-
žela, ki jo pozna, je zanj preozka.
Naprej bo šel, užival, delal, o-
svajal in osvojil. Veliko je zamu-
ljal v mladosti, veliko srečnih dni
je ustil iti mimo sebe! Usoda je
zakrivila vse. In sedaj se pravi
polačiti onega, kar mu pripada
in mu je odločeno po postavah.
Tema preteklost leži za njim,
bodočnost se mu pa v zlati zarji
smehlja nasproti. Prost! Prost!
Prost! Roke je stegnil od sebe in
hrepenenje pogledal v nebo.

Dož je bil pojenjal. Debeli, si-
vi oblaki so se razstegli po ne-
bu; pozdravljala ga je rožata
zarja. Tedaj se je pa zbudil v
možu, ki ni dotedaj še nikdar mi-
slil na poezijo in še nikdar ni o-
pazoval narave, bolestin občutek,
kakoršen se loti pesnika, če ga
nikdo ne razume. Večerna zarja!
Da tudi v njegovem življenju je
postal večer. Solnce se prijazno
pozdravlja, toda ne greje nič več.

Na eni strani neba se poslavja
solnce, na drugi pa že pada na
zemljo črna tema. Naenkrat za-
čuti, da je do kože mrtvo. Ko se

zavil tesneje, ga je zabele po ce-
lem telesu. V spoznanju tega ed-
nega trenutka je bil strl, uničen.
Prej še tako ponosno zravnana
postava se je mahoma sključila.
Vedel je, da je prepozno. Za do-
sega sreče je treba moči, odločne
mladosti, on je pa utrujen in iz-
mučen do konec. Z vsakim dnem
je postajal slabšeji, česar pa ni
do danes niti opazil. Priromal si
popotnik, in sedaj je ni več bo-
dosti.

S skalnimi očmi je pogledal v
daljavo. K njenemu mrtvaškemu
odru spada, k njenemu grobu.
Tista ženska, ki je zahtevala od
njega najboljši dneve življenja,
še sedaj steguje roke po njem in
se ga oklepa z žilavimi prsti.
Zanj ni več upanja, zanj ni več
rešitve. In če mu je naklonjeno
še kakšno leto življenja, bo resno
in trpljenj polno. S težkimi ko-
raki je odšel naprej...

Razne zanimivosti.

Obupan vojak.

Pri vojaški vaji na večbališču
v Senne pri Detmoldu je izgubil
mušketir Walmeier svoj bajonet.
Castnik ga je ostro oštel in mu
ukazal, naj se ne vrne preje v vo-
jašnico, dokler ne najde bajone-
ta. Vojak je iskal in iskal, toda
vnil se ni. Drugi dan ga je šla
iskat patrulja ter ga našla za več-
bališčem mrtvega v mlaki krvi.
Ubogi vojak se je bal kazni ter
izvršil samomor. Bajonet so našli
drugi vojak. Država ima bajonet
— izgubila pa je vojaka.

Ali je mogoče delati dež?

Dozdaj so se učenjaki smejali
vsakomur, ki je trdil, da je mo-
goče vplivati na vreme. Zdaj pa
je stopil v javnost ugledni angle-
ški fizik Sir Oliver Lodge s tr-
ditvijo, da je mogoče delati dež.
Svojo trditve je motiviral v pre-
davanju, ki ga je imel v "British
Institution of Electrical Engi-
neers". Sir Lodge ne trdi, da
zna on sam delati dež, pravi pa,
da bi mogli ljudje delati pod go-
tovimi pogoji. Na temelju posku-
sov v laboratoriju je prišel do na-
ziranja, da bi se mogel delati dež
iz oblakov s pomočjo elektrike.
Treba bi bilo pošiljati v oblake
električni tok. Negativni tok, če
bi hoteli imeti dež, pozitivni, če
bi hoteli imeti jasno. Najtežav-
nejše bi bilo, uvesti zadostno mno-
žino elektrike v pravo višino.

Nemške vohunke na Francoskem.

V enem najvažnejših vojaških
pristanov na Francoskem, v Cher-
bourgu, je policija aretirala čed-
no mlado dekle, ki se je nekam
sumljivo sukala okrog pomorščak-
kov. Aretirana Eva Horntetter je
brez ovinka priznala, da je nem-
ška vohunka. Povedala je, da je
bilo mnogo deklet poslanih v
Francijo vohunit; njo so poslali
v Cherbourg, ker govori dobro
francoski, njene tovarišice pa se
nahaajo v mestih blizu nemške
meje. V Cherbourgu je služila pri
nekem oficirju, a ker ni mogla
prav ničesar iztakniti, je službo
zapustila in se posvetila zabava-
nju oficirjev in podoficirjev, da
je izvalila iz njih zaželjene in-
formacije. Ta dogodek ni Fran-
cozov nič preveč presenetil, ker
vedo, da ima Nemčija vse polno
vohunk na Francoskem. Vohun-
ke služijo kot natakarice, kuha-
rice in hišne, a če jih dvajset iz-
tirajo, jih pride na njih mesto štiri-
deset. Zensko vohunstvo je po-
stalo na Nemškem dobičkanosno
poklic. Začel je z ženskim vo-
hunvom sam Bismarck, ko je
bil l. 1851. pruski zastopnik v
Frankobrodu. V svojih pisnih o-
menja, koliko ženske lahko kori-
stijo državi kot vohunke in po-
darja, kako velike usluge je pro-
du Rossiju, pijemontskemu posla-
niku, izkazala operna pevka Son-
tag, nekazova poznejša žena, ker
je zanj vohunila. Tudi dunajska
gospa pl. Meyendorff se je v
Frankobrodu bavila z vohun-
stvom. Po Bismarckovem vplivu
je nemški poslanik grof Hatfeld
v Parizu l. 1854 organiziral vse
žensko sorodništvo svoje žene, da
je zanj vohunila. Bismarck sam je
s pomočjo vohunk organiziral
vojno proti Danski, proti Avstri-
ji in proti Franciji. Tudi po usta-
novitvi nemškega cesarstva je
prepravljal Francijo in Avstrijo
z vohunkami. V Bismarckovih
časih so bile vohunke vedno le
dame iz odličnih krogov, same
aristokratije, pozneje pa je nem-
ska vlada pritegnila nižje sloje,
zlasti služkinje, in je z njimi ja-
ko zadovoljna. Odlične vohunke
so nemško vlado časih tako iz-
koristile in za nore imele, da
jim ni bilo več zaupati. Sicer pa
je vlada spoznala, da so realne
vojaške informacije veliko večje
važnosti, kakor salonske čenče in
je lov na diplomatske dokumen-
te pač pustila odličnim vohun-
kam, za špijonažo med vojaštvom

Protiavstrijske demonstracije v Italiji.

Iz Benetk poročajo: Pred krat-
kim je prišlo tu do zopetnih de-
monstracij zaradi tržaskih dogo-
dkov. Demonstracije so organi-
ziral dijaki vseučilišča v Padovi,
ki so v to svrlo prišli v Benetke.
Najprej se je vršilo veliko zbo-
rovanje v trgovskih akademijah,
katerem so imeli ostre protiav-
strijske govore. Govoril je tudi
poslanec Orsi. Nato so šli demon-
strirati na Markov trg, kjer so
pozdravljali italijanski Trst ter
zasramovali Slovence. Neki dijak
je ostro govoril. Ko so dobili po-
liceisti in karabinjerji pomoč,
so porinili demonstrante proti Pia-
cetti. Pri demonstracijah so se-
žgali črno-rumeno zastavo. De-
monstranti so pozvali trgovce na
Markovem trgu, naj izobesijo žal-
ne zastave, kar so tudi storili. —
Policija je aretirala nekoga dija-
ka, ki je nosil pred demonstranti
trikoloro. Zaprli so ga v gasilsko
shrambo in doželi palači. Dijaki
so vzeli kol ter hoteli vloniti
vrata, toda policija in karabinjer-
ji so razporedili demonstrante. Po-
zneje so izpustili aretirance. —
V Vidnu se je tudi vršilo zbo-
rovanje in pa demonstracije. Na
zborovanju so napadli tržasko
Slovane in avstrijsko politiko. —
V Florenci so se ravnotako vrši-
le demonstracije zaradi tržaskih
dogodkov. Socialni demokrati pa
so priredili protidemonstracijo in
prišlo je do pretepa z dijaki. Več
socialnih demokratov so aretirali.

Na italijansko-švicarski meji.

"La Tribune" poroča o dogo-
dku, ki se je zgodil na italijan-
sko-švicarski meji. Pred par dne-
vi je napravil poveljnik 18. švi-
carskega pehotnega polka, pod-
polkovnik Kriem, v spremstvu
svojega sluga izlet na Simplon.
En kilometer od meje, na švicar-
skem ozemlju, je srečal italijan-
skega poročnika z enim vojakom.
Oba sta bila oborožena. Na vpra-
šanje podpolkovnika, kaj išče
italijanski častnik na švicarskih
tleh, je Italijan prijel za revolver
ter odgovoril: "To vas nič ne
briga. Eden naju je preveč tu."

Podpolkovnik Kriem pa je imel
že revolver namerjen ter prišilil
poročnika in vojaka, da sta šla
čez mejo. Kmalu nato je podpol-
kovnik opazil dva oborožena fi-
nančna stražnika, ki sta bila skri-
ta v nekem kamnolomu. Pobeg-
nila sta čez mejo ter od tam za-
čela streljati proti podpolkovni-
ku, ki pa ni bil zadet. Ko pa je
šel z gore, so ga napadli trije ita-
lijanski vojaki, ga zvezali ter vle-
kli čez italijansko mejo, kjer so
ga imeli celo popoldne zaprtega. Se-
le zvečer so ga izpustili, ne da bi
se opravičili.

Ločitev čudnega zakona.

V londonskem Divorce-Court
je bil te dni ločen čuden zakon.
Tožiteljica, lepa 24-letna gospa
je pripovedovala pred sodiščem
sleden dogodek: Dne 20. decem-
bra se je tajno poročila z Geral-
dom Hensenom iz Rochestra ter
se takoj nato vrnila k svojim ro-
diteljem. Še pred božičem je mila-
da gospa povedala svoji rodbini
vse, kar se je zgodilo in oče je
pozval neznanega zeta prijateljs-
ko, naj bi pri njem preživel
praznike. Povabljeni se je zahva-
lil za povabilo in pisмено izjavil,
da noče niti začeti skupno živeti
s svojo mlado ženo. Ko se je Mrs.
Winifrid Hensonova n-koliko od-
dahnila od svojega mučnega iz-
nenadenja ter upala dan za dne-
vom, da muhasti mož vendarle
pride, mu je sama pisala ter ga
prosil, naj ji razjasni svoje čud-
no postopanje. Par dni nato je
dobila mlada gospa sledeče pi-
smo: "Moja draga Winnie, ne mo-
rem priti k Tebi. Naš zakon je
velika znota in nezmiseln stvar,
ki jo zelo obžalujem. Menil sem,
da morem zapustiti Nelly, ko sem
se oddločil, da poročim Tebe. To-
da uvidel sem, da ne morem za-
pustiti Nelly, dokler me ljubi.
Potrebne me in jaz moram osta-
ti pri njej. Stori torej, kar sma-
traš za dobro." Priče so potrdile,
da je Nelly dolgoletna prijatelj-
ca čudnega gentlemana, ki je po-
skusil s tajnim zakonom znebiti
se starih grehov. Ogljufana mlada
gospa ni imela drugega pota,
nego predlagati, da se razveljavi
zakon, ki je obstojal samo for-
malno. To se je tudi zgodilo.

Samopomoč proti draginji.

Meso je tudi v Nemčiji precej
drago; zato je sklenilo še več
mest, na primer Ulm, Essen,
Mannheim, Karlsruhe in zadnji
čas tudi Lipsko, v lastni reziži re-
diti prešee. Nekatera mesta pa
ne rede živine sama, ampak so
sklenila ugodne dobavne pogodbe
z živinorejci, oziroma z živinorej-
skimi društvi. To je pač lep do-
kaz, kako skrbne nemške mestne
uprave za svoje občane.

Cesarska biblioteka v Tokiju.

Lansko leto je imela cesarska
japonska biblioteka v Tokiju 223
tisoč 483 del, pisanih v japon-
skem in kitajskem jeziku, v ev-
ropskih jezikih je bilo del 63.751,
in sicer: v španskem, angleškem,
nemškem, francoskem, italijan-
skem in ruskem; zastopani so tu-
di trije poljski pisatelji. Jugoslo-
vanski jezik v tej biblioteki ni za-
stopen.

Ruski pisatelj aretiran v Pragi.

Iz Prage poročajo: Pred nedav-
nim je bil aretiran ruski pisatelj
Kohany, ker je obtožen, da je
izvršil atentat na policijskega ko-
misarja guvernije Besarabije. Ko-
hany je že od 15. aprila zaprt
in izjavlja, da je v kritičnem ca-
su imel referat na praskem kon-
gresu radiologov. Ruska vlada je
zdaj diplomatičnim potom napra-
vila potrebne korake za izročitve
Kohanya. Ta dijak je posla-
la vlada nekoga uradnika v Pra-
go, ki naj izpostavi izročitve Ko-
hanya. Ta uradnik je našel za-
somblo pri tukašnjih oblasteh.
Policija je konfiscirala pri Ko-
hanyu več pisem in listin. So-
cialnodemokratsko časopisje o
prst nastopa proti temu, da o-
stroske oblasti tako pomagajo ruske-
mu policijskemu uradniku, ki ni
je političen, marveč morda tudi
vojaški detektiv, ter zahtevajo,
naj se ga takoj izžene. Poslanec
dr. Winter bo interpelliral justič-
nega ministra, dočim bo delegat
Nemec o zadevi govoril v delega-
cijah.

Francija hiti s pomnoževanjem
vojne mornarice.

Francoski mornariški minister
je odredil, da imata ladjedelnici
v Brestu in Lorientu do 1. aprila
1915 postaviti ogrode dveh no-
vih dreadnoughtov po 29.500 ton.
Novi velikanki bosta dolgi po
190 m in oboroženi s šestnajstimi
34 centimetarskimi topovi; vsa-
ka bo imela po štiri stolpe z dvo-
nim oklopom. S tem je podana
nova smer za najnovejše francos-
ke boje veleladje. Francija si za-
daja leta z mrzlično hitrijo priza-
deva nadomestiti svoje zamude
na polju vojne mornarice. Že se-
daj razpolaga v Sredozemskem
morju z brodovjem, ki je vredno
vse pozornosti, v kratkem pa
francoska pomorska bojna sila še
prav izredno naraste, saj grade
8 dreadnoughtov, h katerim pri-
deta še dva nova, ki smo ju gori
navedli. V Toulonu stoji sedaj
popolnoma pripravljena dve te-
ži in eno lahko brodovje s pri-
mernimi malimi flotilami, 2 bojni
ladji po 23.000 ton in dvajseti-
mi 30.5 centimetarskimi topovi;
vrhu tega 2 novi ladji po 23.500
ton in enako močno artiljerijo;
6 ladij po 18.400 ton s 30.5 centi-
metarskimi topovi. Drugo bro-
dovje ima pet ladij po 14.900 ton
in na vsaki po štiri 30.5 centime-
terske topove. Ojačeno je z 2 la-
djama prvega brodovja; vsaka
po 18.400 ton. Veliko večji bosta
novi za leto 1915. naročeni bojni
ladji, ki bosta imeli po 29.500 ton
in po šestnajst 34 centimetarskih
topov. Ostale osmere ladje, ki jih
sedaj grade, bodo obsegale po

23.550 ton in bodo imele vsaka po
deset 34 centimetarskih topov,
novejše pa po 25.200 ton in po
dvanajst 34 centimetarskih topov.
Zanimivo je, da grade Italijani
večje ladje nego Francija; štirje
na novo dovoljeni nadreadnough-
ti bodo imeli po 30.000 ton in po
osem do deset 38.1 centimetarskih
topov. Naša divizija tipa "Virib-
bus mitis" po 20.300 ton ima na
vsakem krovu po dvanajst 30.5
centimetarskih topov; toda v Ško-
dovi tovarni že tudi izdelujejo 38
centimeterske topove.

Avtomobilska nesreča Caillauxa.

Pariz, Francija, 31. maja. —
Bivši ministrski predsednik in fi-
nančni minister Joseph Caillaux
se je danes ponesrečil pri neki
vožnji z avtomobilom. Poškodbe
niso nevarne.

Gaynorova zapuščina.

Pokojni William J. Gaynor je
zapustil premoženje v vrednosti
\$500.000. Sorodniki bodo morali
plačati \$9500 zapuščinskega dav-
ka.

Oslepela.

Ko se je vračala večeraj 9-let-
na Mary Faraday iz cerkve, ji je
neki deček vrgel v glavo kos le-
sa in jo hudo poškodoval na le-
vem očesu. Deklica skorajgotovo
ne bo več videla.

Slovo kardinala Farleya.

Rim, Italija, 1. junija. — Dan-
es je sprejel papež v privatni
avdienci kardinala Farleya, ki bo
odpotoval v četrtek iz Rima v
Švico, kjer se namerava udele-
žiti evharističnega kongresa. —
Skoč Matija C. Lenihan je pre-
stavil škofu množico ameriških
romarjev.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

J. Z., Rich Hill, Pa. — Dopisa
ne priobčimo, ker je poln samega
ječmenoveca. Rojake menda ne za-
nimajo, kaj se pije pri vas, kako se
pije in kolikokrat na dan. Poslji-
te kaj drugega, pa bomo z vese-
ljem priobčili.

M. Š., Sheboygan, Wis. — V
kolikor je znano nam, nas niste
prav nič obvestili o smrti svojega
brata Jakoba Skrajana, ki se je,
kakor pišete, ponesrečil dne 1.
maja t. l. Potemtakem tudi nismo
mogli priobčiti vesti.

M. L., Murray, Utah.

Moj sluga Bogomir.

Spisal Milutin Jovanović.

Oni štirje dnevi, v katerih smo bili krvave, nečloveške boje, mi ostanejo večno v spominu. Še sedaj, ko vam to pripovedujem, se stresam od vizije onih grozot, prelite krvi, pomandanih človeških teles, — a po ušesih mi še zveni grom topov, treskanje mitraljev, človeški kriki in hrešanje kosti. In še danes se čudim, da nisem zblaznel od strašnega napora živcev.

Topla junijska noč je bila, polna zvezd in lahki poletni zefiri so se poigravali nad tihim selom pod nami. Le tupatam je prekinilo tišino tajnstvene noči pasje lajanje tam doli v selu, ali komaj slajše frfotanje nočnih ptic, ki so poletavale preko našega taborišča.

Nekaj sto metrov pred nami so bile naše predstraže. Temne silhuete stražnikov so kretale kakor strahovi po grebenu, čegar obrisi so se razločevali na obzorju.

Moralo je biti krog polnoči. Ležal sem na svitku slame poleg ognjišča, pri katerem je kuhali moj sluga črno kavo. Spanec mi ni hotel leči na trudne trepalnice in zatopljen v premišljevanje, sem zrl na nebo, po katerem je trepetalo nebroj jasnih zvezd. Pod menoj so se razprostirale po bregu dolge, nepravilne vrste naših šotorov, in takrat se mi je zadelo, sam ne vem zakaj, da vidim mesto taborišča — groblje.

Izpod napol raztrganih šotorov se je čulo težko sopenje utrjenih spečih ljudi in pogostokrat so trgli preplašeni kriki spečih vojakov nočno tišino. Žalostne, mrtvaško bele so se mi zazdele vrste platnenih hiš, ki so celih deset mesecev sremljale srbske vojnike od Kumanova do Jedrena, od Prilepa do Drača.

Hosta, naložena na ogenj, je prasketala in veselo je vrela voda v posodici.

Gledal sem svojega slugo, čegar obličje se ob svetlejših rumeni plameni. Počrnelo, mučeniško lice, že davno neobrito. Zmršeni lasje so mu padali na široko čelo, a pod čelom mrlični blešč dveh plavih očes. Verno, kakor kak zgodovinski rokopis, je pripovedoval ta obraz o trpljenju zimske vojne, o spavanju na snegu in dežju, o dolgih pohodih, nočeh na predstraži, neznočni vročini na Ovčjem polju, o žej, gladi in strašni epidemiji.

"Ali naj Vam napravim slajšo kavo, gospod kapitan?"

"Kakoršno hočeš, Bogomir."

"Dobro! Zase bi napravil vročo kakor krop, in če bi imel strup, bi ga skuhal in popil", je govoril sluga s pridruženim glasom.

"A zakaj to, človek? Ti mar že presedaš muke te vojne? Ne vidiš li, da trpimo vsi, da nisi sam?"

"Bog varuj, gospod kapitan, to ne. Druga muka mi teži dušo. Povedal bi Vam, pa kaj bi Vas zanimala tuja bol?"

Iznenadilo me je govorjenje Bogomirovo. Bil je najveselejši vojak v moji četi, smejal in šalil se je neprestano. Ves bataljon ga je poznal in vsi so radi občevali z njim. Rojen je bil v Levču in imel vse lastnosti ljudi onega kraja: lepo dušo, plave in poštene oči, ljubezen in nadarjenost za godbo, nenavadno razvit čut za izpolnjevanje svojih dolžnosti. Čeprav priprost seljak, me je vendar takoj najbolj zanimal izmed vseh drugih tristo ljudi moje čete in vzljubil sem ga. Pri obganju Odrina je bil neko noč na predstraži ranjen v prsi.

Skoro tri mesece je ležal v bolnici v Mustafa-Paši, odpotoval na to domov, da popolnoma ozdravi in se vrnil v četo koncem maja. Ker sem videl, da je zelo oslabil, vzel sem ga za slugo, — da bi mu prihranil in olajšal težko službo. Takoj sem opazil, da se je melanholičen in nezadovoljen vrnil od doma. Trudil se je, da bi bil vesel kakor prej, a šala in smeh mu nista prihajala več od sra. Osobito poslednje dni pred fatalnim napadom je bil moj Bogomir žalostnejši, nego kdaj prej. V njegovih kretnjah se je videlo nekaj negotovosti, oči so izgubile vedrino in postal je molčec.

Radoveden sem bil, kaj je vzrok njegove tuge, zanimalo me je, kaj se dogaja v njegovi priprosti duši. Vojna pretvarja človeka v krvoločno zver samo takrat, kadar je v samoobrambi prisiljen, da se bije, v drugem pogledu pa ga napravi otročjega: postane lahkoveren, pobožen do bigotiz-

ma in radoveden za vsako malenkost. Vojna zbližuje ljudi: intimne stvari zaupamo človeku, s katerim se nikdar prej nismo srečali, a je sedaj v trenutku nevarnosti poleg nas in mi delimo z njim vse trpljenje, grozote bitke in bližino smrti.

In ta lepa južna noč, ko je šumela pod nami Lakavica, je omehčala mojo dušo, da je postala dostopna za nepoznano bol mojeg priprostega vojnika.

"Ali Ti tako misliš o svojem poveljniku, Bogomiru? Morda pa morem prav kaj razumeti Tvojo nesrečo in Ti pomagati. Zakaj skrivaš pred menoj svoje muke?"

In medtem, ko je v odmerjenem ritmu jezdila preko nas noč, mi je s tihim, zamljivim glasom pripovedoval svojo zgodbo.

Pred njegovim povratkom v četo mu je žena smrtno obolela. V vasi je divjal tifus. Z brati živi v prepripi zaradi imetja. Dvoje otrok ima. On se je moral vrniti v vojsko, a žena je ostavila bolno doma v oskrbi starijake, bolehole matere. Otroka sta mla in slabotna; sinček hodi šele v drugi razred ljudske šole. Premoženja ima precej, a sedaj je treba pozeiti žito. Dokler je bila žena zdrava, se je gospodarilo za silo; nekaj sama, nekaj s posli in deo, a sedaj?!

"Pred tremi dnevi sem dobil pismo. Omehčala je moja nesreča silo; nekaj sama, nekaj s posli in deo, a sedaj?!"

"In da bi pokrili svoje razburjenje, je počel pihati v žerjavico, da so mu nabrekli žile na senčih."

"Pa zakaj mi nisi tega prej povedal? Evo, pustim Te na dopust takoj jutri!"

On poskoči od tal in se postavi pred mene. Raven kakor bor, roke iztegnjene ob stegnih stoj pred mano, ko da bi bil na raportu v vojašnici.

"Samo tega ne, gospod kapitan! Ze sedaj mi očitajo tovariši, da sem se zredil. A vem tudi to, da je naša straža tu večje vrednosti, nego vsa moja duša. — Čul sem pred nekaj dnevi, ki je narednik Mirko čital časopise, da nam hočejo Bolgari vzeti, kar smo dobili od Turkov. In da mi sedaj družba reče: Evo, ga, Bogomira, zopet se je umaknil! Ostati hočem pri vas, dokler nas vseh ne razpustijo!"

Da nisem imel častniških epolet na ramenih in kolkard na čepici, poljubil in objel bi tega priprostega seljaka in mu stisnil žuljavo počrnelo roko.

Prikrlj pa sem v sebi človeka in rodoljuba in pohvalil s hladnim vojaškim glasom in z nekoliko stereotipnih fraz njegovo junastvo in poštrevnost do domovine.

"Gledati hočem, gospod kapitan, da zaslužim pohvalo!" je odgovoril z isto vojaško frazo, ki jo predpisuje pravilo.

Bolno, zverinsko ječanje je zdajci pretrgalo nočno tišino. Nekaj vojak je prihitel k meni za sovpjen, preplašen.

"Gospod kapitan, naš podnarednik Adam je obolel na koleri. Tam leži v šotoru, zvija se in prevrta."

Pohitel sem doli. Vojniki iz podnarednikovega šotoru so poskakali ven in zrlj preplašeno okrog sebe. Dal sem odgniti šotor in posvetil z električno svetilko na ležišča. Izbuljenih oči, modrih ustnice in lice se je zvijal na kupu slame moj nesrečni Adam, — najmlajši in najboljši podčastnik čete. A bili smo že otopeni in vajeni pojavov te strašne epidemije. Na platneni rjuhi so odnesli nesrečnika, slamo smo sežgali in odvabili vojnike iz onega šotoru od čete...

Bilo je dve po polnoči. Utrujenih korakov sem stopal k svojem šotoru, poleg katerega je dogoreval ogenj. Tanek stebriček dima se je vzpenjal navzgor v mirno ozračje.

Povsod je bilo še tiho. Izmučeni in utrjeni so spali vojaki v najslabšem jutranjem snu. Daleč tam na vzhodu se je pojavila bela proga na nebu, oznanjevalka zore.

In naenkrat je sinila na iztoku pri naših predstražah ogromna svetloba, ognjen plamen, od katerega se je vžgal ves horizont, za tem takoj topovski grom, drugi in tretji — nato tulenje iz tisočev človeških grl in pretrgani poki pušk od prskanja šrapnelov, ki so se kakor nebrojni bliski svetlikali v noči.

Kar smo slutili, a česar nismo mogli vrjeti, se je začelo.

Napočil je trideseti junij. Na našo divizijo, ki je čuvala nesorazmerno bojno črto tridese-

tih kilometrov, so udarili Bolgari v oni noči zavrtno, z davno pripravljenim načrtom, z gosto maso cele armade.

Linije naših predstraž, tanke in razvlečene, so poskušale zadržati naval — vsi ti divni junaki, ki so sanjali o skorajšnjem povratku v svoje domove, so padli poklani in razmrvarjeni od nožev.

Zadaj pri rezervi je nastala zmeda. Vojniki so hiteli iz šotorov, prepadeni, iznenadeni, trombe so klicale k nastopu, topovi in vozovi v municijsko se postavljali z največjo naglico na svoje pozicije.

Začela se je neenaka borba. Tri dni smo kakor zbesneli bratili korak za korakom zemlje, umikali se z mesta na mesto. Kakor divje zveri, okrog katerih gori stapa, smo udarjali na levo in desno na zidove bolgarskih polkov. Ginili so nam vojaki z mrkim nasmehom na ustnicah, častniki so ugrabili vse mogoče, da ne doživijo sramote in ujetništva. Z rokami smo vlačili topove in mitraljeze, ne zmeneči se za točo granat in šrapnelov. Solnce nam je peklo in žejala morila, zrak je zadil po razpadajočih truplih, po sveži človeški krvi in mesu. Gledali smo z višin, kako podivjani neprijatelji prebadajo z noži naše ranjene tovariše, ki so ostali pred nami in jih zaklinjali za požirek vode. Vrelo je v nas od besa in studa. Vsak izmed nas je nosil na čelu in v očeh zapisano usodo: umreti!

V zori četrtega dneva smo se ustavili pri Pepelištu in z grozo opazili, da so preostale od vsega polka le še tri čete. Ostalo je poginilo, obležalo ranjeno, ali se je porazgubilo v strašnem vrvenju trodnevne borbe...

Od Bolgarov nas je ločila ogromna pečena struga, na čije nasprotnem bregu se je razprostirala šuma. Videli smo, kako se skupljajo njihove čete in bataljoni onstran šume na zapad. Sreča so nam utripala od slutnje, kaj nas čaka! Tri razredene utrjene čete proti dvema polkoma!

Pregledal sem svojo četo in seštel vojske. Stosedemdeset jih je še ostalo. Kje so drugi? Poginili, ranjeni, umrli na koleri, zmanjkalo je večeraj — so mi zamolklo odgovarjali.

Kapitan Danilo je namestil svoji dve mitraljezi.

"Še trideset nabojev imam in ko to potrošim, gospodje, ne računajte več name", je govoril hladnokrvno kakor kamenit Bog.

"Evo komandanta divizije!"

In zares, prihajal je tudi on. Peš je stopal proti nam s pribočnikom, bled, motnih in krvavih oči. Videl sem, kako mu podhrteva roka, kako krčevito stiska smodko med prsti, ki je že davno ugasnila.

Stopili smo okrog njega, pet častnikov, ostanek one sijajne, vesele družbe pred štirimi dnevi.

Stali smo ravno, plamenečih oči in pripravljeni, da izpolnimo najstrašnejšo zapoved tega človeka, ki je več trpel, nego mi vsi.

"Gospodje", je pričel polkovnik z drhtečim glasom, "odločil sem se za poslednji odpor. Umreti hočem skupno z Vami. Kar moramo storiti, je več nego junastvo, to je blazen čin, sigurna smrt. A če ostanemo živi, nas čaka še nekaj hujšega od smrti: sramota in ponižanje. Če zapustimo tudi to mesto, bodo Bolgari udarili v bok diviziji, ki nam prihaja na pomoč. Sedaj me razumete, kajne? Zapovedite svojim četam naskok!"

In takrat se je zgodilo nekaj, česar dosedaj še ni bilo čitati v zgodovini.

V razviti bojni črti so poleteli tri čete po dolgem bregu k pešeni strugi. Zvoke bobnov in trobent, ki so dajali znamenja za naskok, je preglušilo treskanje naših mitraljev, katerih zrna so piskala nad glavami.

Kar se je zgodilo, ko smo leteli po bregu, vam ne morem opisati. Kakor da se je ves pekel spril nad nas, tako so nas obsuli in polili milijoni jeklenih zrn, šrapnelov in granat. Ničesar nisem videl krog sebe, a čul sem padanje teles, divji krik, besne psovke in škrtanje zob. Piskalo, sikalo in treskalo je v zraku.

Ustavili smo se pred šumo onstran struge. Dalje nismo mogli. Vses gozd je bil poplavljen od dima. Veje so s treskom odletavale od dreves, havičene granate so sekale debela debela, kosci šrapnelov in granat so se zarivali v debela, kakor v maslo.

Zbral sem svoje ljudi in pogledal tužno na to razbito kopo nekaj desetih vojakov.

"Junaki! Bog z vami! Reši naj se, kakor kdo zna, a jaz ostanem tu, pa kar Bog da!"

Cutil sem, da mi le s težavo prihajajo besede iz grla. Hotel sem rešiti vsaj nekoliko teh močnih, odločnih in junaških kmetov, ki sem jih pred desetimi meseci povedel od rodne grude.

Navajeni stroge discipline in pokorščine so me iznenadeno pogledali vojniki, kakor bi me hoteli vprašati, ali sem jim v resnici velel, naj beže in se rešijo. Nekoliko trenutkov sta se borila v njihovih dušah ponos in naravni nagon do življenja, a nazadnje je zmaga pri vseh, po tolikih mukah, strahotah in trpljenju trodnevne bitke, ljubezen do življenja in drug za drugim so se počeli pomikati proti našemu levemu krilu.

Ostal je samo eden, — moj sluga Bogomir.

"Zakaj Ti stojiš? Pojdi za drugimi!" sem poskušal, da previjem tresk in ropot okoli sebe.

Njegove plave oči so pokorno in prosoje gledale name. Klečal je za starim, debelim hrastom, da se zavaruje pred jekleno točo.

"Jaz ostanem pri Vas, gospod

kapitan! Ali naj Vas zapustim sedaj samega, ko Vam je moja usluga najpotrebnejša! Ne daj Bože, da bi bili slučajno ranjeni! Kaj bi pa počeli brez mene? Tudi to čudo bo prešlo, potem pa pojdemo skupaj nazaj, ali naprej, kakor je božja volja..."

Desno od nas se je razprostirala dolga ozka njiva s cvetočim makom. Kakor kri rudeče glavičce so se zvijale od tresenja ozračja in škrlatasti lističi so padali na tla.

Opazil sem, da streljajo Bolgari na vsakega našega vojnika, ki se pojavi iz šume. Cel roj zrn zaroji okrog vsakega, ki izkusa doseči breg onstran struge, in zadet se zvrne vsak kakor divji golob.

Legel sem za trobel štor in čakal. Krčevito sem stiskal v roki napet samokres, pripravljen, da si razbijem čelo, če bi moral pasti v roke sovražnika.

Solnce je pripekalo in njegovi žarki so se zdeli kot tanke, neskončno dolge igle, ki se zabadajo v telo, mozeg in pljuča.

Dva, tri korake od mene je umiral neki vojak ranjen v trebuh. Strašno je bilo gledati njegovo dolgo kuštravo brado, kakor zemlja črno lice, čegar poteze so bile spačene od groznega trpljenja. Pena mu je udarila na blede ustnice in v neznočnih mukah je trgal obleko raz sebe.

"Vode, bratje, vode!"

Bogomir je čul ggrajočo prošnjo nesrečnika in se plazil po tleh proti njemu, da ga napoji iz svoje čutarice. A nekoliko korakov od umirajočega se je prevrnil znak in val krvi mu je plusknila iz ust. V sredo sreča ga je zadelo sovražno zrno.

"A — ah!"

Cul sem samo njegov poslednji vzdih. Dva, trije krčeviti sunki in bilo je končano. Odprtih oči, ko da bi se čudil nečemu, je obležal na hrbtni kraj njega pa je curkljala voda iz čutarice in namakala suho zemljo...

Baš poldne je bilo, ko je z druge strani Pepelišta zadrhtel zrak od tisočev človeških krikov.

"Ura! Ura!"

Kratek, oster in visok je bil ta krik. Tako ne vpijejo Bolgari, njihov bojni krik je bolj podoben zverinskemu tuljenju, in jaz sem spoznal, da je prišla rešitev: moravska divizija, ki je po hitrem dvadnevem pohodu vendarle dospela še pravočasno...

Po končani borbi in bolgarskem begu sem se vrnil na mesto, kjer so se čule naše trombe. Čete in bataljoni so se zbirali, in ko sem naposled preštel svoje vojske, jih je bilo vsega skupaj še sedemdeset. Sedemdeset mož je torej še stela moja četa, dvostrid-set jih je padlo.

Rekli so mi tedaj tovariši, da sem ves posvel. To sem videl kasneje tudi sam. Zadnji dan te

grozne bitke je pobelil moje lase...

Ko smo dva dni zatem razdaljali pošto v polku, sem našel tudi pismo za Bogomira. Bilo je odprto in prečital sem ga. Pisal mu je sinček.

"... Mamo smo večeraj pokopali. Jaz in sestrica sva ostala

sama v hiši. Gospod pop mi je rekel, naj Ti pišem, da vzameš dopust in prideš domov. On bo oddal to pismo na pošto. Pridi tata, takoj, nas je strah tako same! Sestra vedno plaka in kliče mamo..."

VAŽNO NAZANILLO ROJAKOM!

Naseljevanje na Slovensko farmarsko naselbino v Wausaukee, Marinette county, enem najrodovitnejših krajev v državi Wisconsin se je začelo. Zdaj je čas, da se naselijo poleg že tukaj se nahajajočih rojakov še drugi, da so sigurni, da dobijo za sosedo rojake, ker svet, katerega prodajam, je naprodaj samo Slovencem.

Zemlja je izborna, kar dokazuje gotovo najbolj dejstvo, da je kupilo od mene lani in letos že nad sto rojakov, ter da jih je že sedaj na svojem mestu naseljenih toliko, da ustanovimo v kratkem svojo slovensko farmarsko družbo, ki bo za vse gotovo velike važnosti.

Sveta ne prehaljujem, ker prodajam samo rojakom, ki se na lastne oči prepričajo, da ne obljubim preveč. "Muštra" tudi ne pošiljam, ker zemlja tukaj, kakor povsod drugje umevno ni povsod enaka, in iz "muštra" itak ne morete spoznati, ali je svet hribovit ali raven, porasel ali prerijski, in seveda tudi ne, če je na njej dobra ali slaba voda ter kakšno je podnebje!

Vse, kar trdim z dobro vestjo in tudi garantiram, da je zemlja prav dobra in da bogato obrodi. Skozi svet v slovenski naselbini tukaj tečeta dva bistra potoka, dobre pitne vode je dovolj, v bližini so lepa jezera z okusnimi ribami, a poplav in drugih vremenskih nezdod se ni treba bati. Pridelke je lahko prodati, ker je mesto prav blizu. V mestu sta dve cerkvi, nižja in višja šola, skladišča, banka, velike trgovine, izvrstna železniška zveza z vsemi deli Združenih držav. Sploh ima Slovenska farmarska naselbina v Wausaukee, Wis., tako dobro in ugodno lego, kakor si je le želeli.

Cena zemlji je od \$15.00 do \$20.00 na akro, plačilni pogoji so jako ugodni. Kdor kupi vsaj 40 akrov, mu tudi povsem vojnje stroške. Pridite tedaj in prepričajte se na lastne oči, kakšen svet prodajam, in prepričan sem, da se naselite tudi Vi, kakor se je skoraj vsak, ki je prišel sam. Nepobitna resnica je, da sem prodal lani in letos rojakom več zemlje, kakor vsi drugi slovenski prodajalci zemljišč skupaj!

Za natančnejša pojasnila in vse zaželjene podrobnosti se obrnite pismeno ali osebno na podpisane, ki je tudi sam tukaj naseljen, da Vam more tedaj v vseh potrebnih ozihrh pomagati.

A. Mantel, Lock Box 221, Wausaukee, Wis.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandero, zastavo, regalije, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, veržico, privesek prstan itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Uprava Vas stane le 2c. pa si bodele pripravili dolarje.

Cenike, več vret pošiljam brezplačno. Pišite ponj.

IVAN PAJK, Conemaugh, Pa. Box 328.

ZELO VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katere dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gre s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejša parnike. Pošiljatve, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafte, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljša posluževati se draftov, Money Ordrov; denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno bodete dobro in sigurno postopali.

Pošiljatve je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 St. Clair Avenue, N. E. Cleveland, O.

Jugoslovanska

Katoli. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57 Brad-
dock, Pa.Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-
berton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 6413 Matta Ave., Cleveland, O.

JOHN KRZISNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Roek Springs, Wyo.

GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOŽEF MERTEL, od društva št. 1, Ely, Minn.

ALOIS CHAMPA, Box 961, od društva št. 2, Ely, Minn.

JOHN KOVACH, Box 365, od društva št. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne po-
službe naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe
pa na predsednika porotnega odbora.Na oseba ali neuradna pisma od strani članov se nebo-
diziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Na deželi.

Spisal Guy de Maupassant. —
Za Glas Naroda priredil J. T.Koči sta si ležali nasproti v pod-
nožju malega grička. Gospodar-
ja sta morala trdo delati, če sta
hotela preživeti sebe in otroke.
V vsaki koči so bili štirje.Pred vrati so se igrali otroci
in se plazili po pesku od jutra
do večera. Najstarejša sta bila
kakih šest let, najmlajša pa po
petnajst mesecev. V obeh hišah
sta bili namreč ob istem času po-
roki, zato si pa tudi krsti niso
bili daleč vsakebi. Materi jih
skoraj nista mogli razločiti; vseh
osem imen jima je rojilo po glavi.Ce sta pa hotela moža koga
izmed njih priklicati, sta gotovo
zaklicala pri treh imen, pred-
no sta našle pravega.V prvi koči je stanovala rod-
bina Turache. Imeli so tri dekle-
ce in enega fanta. V drugi so bi-
li pa Vallinovi s tremi deklicami
in enim fantom.Vsa ta družba se je hranila z
juho, krompirjem in svežim zra-
kom. Ob sedmih zjutraj, opoldan
in ob šestih zvečer sta zbrali ma-
teri svoje otroke okoli sebe kot
koklja piščance. Sedeli so, raz-
deljeni po starosti, okoli okrogle
lesene mize. Pred vsakim je stal
krožnik kruhovih skorij, skuha-
nih v vodi in krompirju, in ne-
kaj zelja ter tri glavice čebule.Celi regiment je jedel, dokler se
ni nasitil. Materi sta branili naj-
mlajše. Če je bilo v nedeljo na
mizi kosček mesa, je bilo veselje
popolno. Očeta sta ponavadi ma-
lo dalj časa obsedela pri mizi in
govorila sama pri sebi: — Kaj
taka ga bi bilo treba vsak dan.Nekega dne, bilo je meseca ma-
ja, se je vstavljal pred hišo voz in
neka lepa dama, ki je bila v ko-
čiji, je rekla svojemu možu: —
Poglej, Henrik, to kupico otrok!
Kako lepi so vendar!Gospod ni odgovoril. Skoraj-
gotovo je bil že vajej takega go-
vorjenja, ki je že zvenelo skoraj
kakor očitanje.— Enega izmed njih moram
poljubiti — je znova vzkliknila
dama! Kako rada bi imela ene-
ga! Naprimer tega tukaj!Po teh besedah je že skočila iz
voza, vzela najmlajšega Turacha
v roke in ga začela poljubovati
na plave umazane lase.Nato je šla zopet nazaj, in voz
je izginil za ovinkom. Prihodnji
teden je zopet prišla. Tihotaj je
pa sedla k malečkom v pesek in se
igrala žnjimi. Najmlajšemu je
dala kolača, ostalom pa bonbo-
nov. Gospod jo je čakal v vozu.In začela je prihajati slednji
dan. Seznanila se je z starši in
nosila otrokom darove.Imenovala se je gospa Hubie-
res.Nekega dne je tudi gospod sto-
pil z voza, in napotila sta se oba
skupaj k Turachovim. Oče je ce-pil drva, mati je pa kuhala ve-
čerjo. Vsa preplašena sta zvele-
kla skupaj par stolov in v za-
dregi čakala, kaj se bo zgodilo.
Mlada dama je začela govoriti po
ovinkih: — Rada bi govorila z
vami, če bi... če bi mi dali va-
šega malega fanta...Mož in žena sta se molče spo-
gledala in nista odgovorila.
Gospa je globoko zavzdihnila:
— Otroci nimava, da veste...
čisto sama sva... moj mož in jaz
... za zmirom bi ga rada ime-
la... ali ga daste?Gospodinja se je posvetilo v
glavi.
— Kaj hočete ineti Korlečka?
Ne, tega ne damo...Tedad je pa povzel gospod Hu-
bieres: — Moja žena se ni prav
natančno izrazila. Za svojega ga
hočeva vzeti... Kadarkoli hoče-
te, ga lahko obiščete. Če se bo
dobro obnašal in se lepo razvil,
bo še lahko naš dedič. V sluča-
ju, da se nama porode otroci, se
bo dedščina razdelila na enake
dele. Ako pod nobenim pogojem
niste s tem zadovoljni, ga pustite
pri nas, dokler ne bo polnoleten,
in takrat mu dava dvatisoč fran-
kov. Pri vsem tem boste pa še
dobivali rento po sto frankov na
mesece. Ali razumete?Gospodar in gospodinja sta
planila po koncu.
— Kaj, Korlečka da bi prodala
— No, kaj takega se vendar ne
more zahtevati od nobene mate-
re, ker vem, da bi tudi nobena
ne privolila. Sramota!Gospodarju se je zresnil obraz,
ženi ni odgovoril, ampak samo
pokimal z glavo. Gospa Hubieres
je začela jokati in stokati kot o-
trok, kateremu ne izpolnjuje želje.— Henrik, nočejo, nočejo!
Poslužila se je zadnjega sred-
stva.— Toda dobri ljudje, mislite
vendar malo na otrokovo bodoč-
nost, na njegovo srečo...Gospodinja jo je mahoma preki-
nila: — Sedaj mi je pa že do-
volj! Glejte, da se izgubite! Nik-
dar več pred moje oči! Na tak
način da bi nam odpeljali otro-
ke!Ko je solznih oči stopila na
cesto in zagledala v pesku dvoje
skoraj enakih otrok, je rekla:
— Oni drugi ni vaš, kaj?Stari Turache je odvrnil: —
Ne, ta je sosedov. Vprašajte ga,
če je zadovoljen.Ballinova sta sedela ravno pri
večerji, ko je stopila gospa v hi-
šo.Začela jima je staviti zapelj-
vejš in previdnejše pogoje.
Sprva sta zmagavala z glavni-
mi, ko sta pa slišala nekaj o sto
frankih, sta se vprašujoče spogle-
dala.Dolgo, dolgo sta molčala, po-
tem je pa rekla gospodinja: —
Kaj praviš k temu, mož?— Pravim, da tega ni ker tako
za zavreči.Dama je pa začela, tresoč se
strahu in nestrpnosti, opisovatiotrokovo bodočnost in praviti o
sreči, ki ga bo doletela.— In glede rente se bo napra-
vilo pri notarju?— Seveda, se je oglašil gospod
de Hubieres — če hočete že jutri.— Sto frankov mesečno ni do-
volj za fanta; v par letih bi že
lahko kaj pomagal pri hiši; sto-
dajset, če hočete...Gospa je bila seveda s tem ta-
koj zadovoljna in dala ji je sto
frankov v dar. Poklicali so žu-
pana in nekega sosedo, da sta
bila za priči.In mlada dama je vzela kriča-
ča seboj.Turache in njegova žena sta
stala na pragu in gledala za vo-
zom.O malem Jeanu Vallinu se ni
ničesar slišalo. Stara dva sta se
skregala s sosedi in dobivala pri
notarju po stodvajset frankov
mesečno.Sosedje so govorili: — Narav-
nost nečloveško je dati takega o-
troka od hiše.Turachova žena je večkrat ob-
jela Korlečka rekoč: — Za nič na
svetu bi te ne prodala! Ne, mi
ne prodajamo otrok!Tako je potekal dan za dnem,
mesece za mesecem, leto za letom.
Vallinovi so bili bogati, Tu-
rachovi pa revni.Turachov najstarejši sin je bil
pri vojaki, srednji je umrl, nek-
danji Korleček je pa pomagal o-
četu.Tisti dan ko je bil bil star eno-
indvajset let, se je ustavila pred
Vallinovo hišo kočija. Izstopil je
mlad mož, nato pa pomagal še
stari dami iz voza. Dama je re-
kla: — Tista hiša je.Sla sta k Vallinovima. Stara ma-
ti je ravno prala, sključeni oče
je pa sedel pri ognjišču.Mladenič je pozdravil: — Do-
ber dan, oče. Dober dan, mati.Preplašena sta pogledala kviš-
ku. Mati je spustila miho v vodo
in zajecala: — Ali si ti otrok?
Ali si ti?On jo je objel in ponovil: —
Dober dan, mati. Starec je vzklik-
nil kot da bi ga šele pred enim
mesečem zadnjič videl: — Ali si
že zopet tu, Jean?Ko so se nekoliko pogovorili,
so ga peljali po vasi, k županu,
sodniku, župniku in učitelju.Nekdanji Korleček, sedaj že
dvajsetletni Karol, jih je videl
iti mimo hiše.Pri večerji je rekel starišem:
— Zelo sta bili neumni, ker niste
dali mene.Mati je trdovratno odvrnila:
— Otroka vendar ne bomo pro-
dajali.Oče ni rekel ničesar, sin je pa
nadaljeval: — Taka kupčija ni
vendar nikak nesreča.Tedad se je oglašil starec: —
Nazadnje boš mogoče še rekel, da
nismo storili prav, ker smo te
obdržali.— Seveda ne, je zakričal mla-
denič. — Neumna sta bila, to je
vse. Zalostno, da ima človek take
stariše. Ne zaslužita drugega
kot da vas zapustim. — Mati je
začela mlo jokati. — Kajsi bi
umrla kot pa prodala otroka.— Da, boljše je umreti, kot še
nadalje živeti v takih razmerah
— je tulil sin. — Ko sem premi-
šljeval, kakšen gospod je soso-
dov, me je popadla silna jeza. In
še enkrat pravim, kaj takega mo-
rete samo vi.Vstal je.
— Saj je res boljše če ne osta-
nem več tukaj. Če bi ostal, bi
vam moral od jutra do večera
predbavati; ne, tega vam ne
bom nikdar odpustil.Starec sta umolknila, nato pa
oba naenkrat silno zajekala.— Rajše si poiščem kaj druge
kruha.Odprl je vrata. Na ušesa so
jim bušili hrupni glasovi: pri
Vallinovich so praznovali vrnitev
pogrešanega sina.Karol je udaril še enkrat z no-
go ob tla, obrnil se je k očetu in
materi ter zakričal: — Norca!
Nato je izginil v temo.

Raznoterosti.

Poslančeve skrbi.

Na Francoskem so se ravnakar
vršile volitve v državno zbornico,
ki se zdaj vznemirjajo vso fran-
cosko javnost. Kampanja pred
volitvami je bila nenavadno o-
stra. O tem, kaj vse mora kandi-
dat skusiti in napraviti, pripove-
duje causeur "Matina" Clement
Vautel: "... Čeprav nisem niti
financnik, niti industrijec, niti
dobavitelj — imam vendar par
prijateljev poslancev. Šel sem
enega izmed njih obiskat... Na-
šel sem ga zamišljenega v delo.
Bil je s svojim tajnikom zakopan

v kopico pisem in listin. "Ah!"

je vskliknil ko me je zagledal.

"vi prihajate sem, kakor da bi
vas pozval. Hočem vas nekaj
vprašati!" — "Le vprašajte.""Prosim vas, kje je mogoče ku-
piti cene in dobre irigatorje?"Povedal sem mu naslov znanega
drogista. Zahvalil se mi je ter na-
daljeval: "Imam polno vprašanj.
Ne vem, na kaj naj prej mislim.
Imam tega že polno glavo... Ne-
ki volilee me vpraša, kje naj si
kupi umetno nogo, drugi, s kme-
tov doma, hoče priti s svojo rod-
bino v Pariz in me vpraša, kako
naj to stori, da dobi cenejši voz-
ni listek na železnici; tretjemu je
ušla žena. Prosi me, naj mobiliz-
iram vse detektive, da poiščemo
nevesto ženo... Vprašujejo me
tudi, katere pnevmatike ne po-
pokajo, kateri konj zmaga pri ju-
tršnjih dirki, kakšne vrednostne
papirje je priporočljivo kupiti,
kje se dobi poštna znamka iz Ni-
karagve iz l. 1887 (modrozeleno),
kakšni modreči so najboljši itd.
itd." — "Li vi morate na vse to
odgovoriti?" — "Moram. Kaj
naj storim? To so volilee. Tem mo-
ram ugoditi in če bi zahtevali še
tako neumnost... Pomislite, ju-
tri so že volilee. Sicer si pa to
"zakonodajsko" delo pred volit-
vami olajšujem. Tu imam sezna-
mek vseh glavnih pariških vele-
trgovin, sem torej dobro oboro-
žen." — "Kakšno je to delo! In
kaj z vsem tem pridobite?" —
"Nič. Da, nasprotno, velja me to
50.000 frankov."

Rop v železniškem vozu.

Iz Krakova poročajo: Ko se je
predvečernjim peljala velepo-
sestnica Jospina Lackner iz No-
vega Sandeca v Krakov, je vsto-
pil med potoma v vlak eleganten
mlad par, navidezno zakonski.
Začela sta govoriti z Lacknerje-
vo in med pogovorom ji je mla-
da gospa ponudila bonbone, —
Lacknerjeva je po zaužitju teh
bonbonov trdno zaspala. Ko je
sprevednik med potoma zapazil
spečo damo, jo je skušal zbuditi,
kar se mu pa ni posrečilo. Do-
gnali so, da je mladi par gospo
Lacknerjevo z bonboni uspal
ter ji potem ukradel 1500 kron
in druge dragocenosti.

Ob tujem potoku.

Včasih prepevam ob tujem po-
tokuNavidez vesel,
A pesmi rojeni v bridkosti v
joku

Je glas zadrtel.

Z grude domače šel v daljino
tujinoSem sreče iskat,
V daljni deželi pa le bolečino
Sem našel in jad.Zatoraj si včasih s petjem do-
mačinPreženem solze,
In mnogokrat z pesmico mlo
ojačin

Si bolno srce.

Fayette City, Pa.

Frank Magajna.

Amerika in Amerikanci.

Spisal

REV. J. M. TRUNK.

Slovenic Publishing Company
je prevzela v zalogo rojakom že
znano knjigo Rev. J. M. Trunka:

AMERIKA IN AMERIKANCI.

Ni naš namen izreči na tem me-
stu kako kritiko, pač pa izjavlja-
mo, da je to izvrstno delo, kate-
rega bi si moral nabaviti vsak ro-
jak v Ameriki, bodisi v lasten
poduk, bodisi kot darilo svojem
in posameznikov, na katerih bo
v stari domovini, kjer se gotovo
zanimajo stariši ali sorodniki za
deželo, v kateri biva kak član
družine. Knjigo krasi nebroj le-
marskido zapazil ali samega sebe,
ali pa dragoga znanca iz sedanjih
ali preteklih dni. Čudimo se le,
da je povpraševanje po knjigi
primeroma majhno, menda radi-
tega, ker se ni vprizorilo zanj
kričeče reklame, s katero se spr-
avi v svet marsikatero drugo, ve-
liko manj vredno knjigo. Poseb-
no primerna je knjiga kot božič-
ni dar, ki ima trajno vrednost.
Cena elegantno v platno vezani
knjigi je \$2.50 s poštnino vred.
Za isto ceno se odposlje knjigo
na katerikoli naslov v stari do-
movini.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Za smeh in kratek čas.

STRUPENO.

Hišna debelušni kuharici: "Zdi se mi, da se naš gospod ne-
koliko preveč zanima za Vas!"
"Čudno, kaj ne?! Kot gospodar mlina za kosti bi se moral
pravzaprav bolj ozirati na Vas!"

Zakonska.

Žena: "Zares ne vem, po kom
je neki dobila najina Elza svoj
strpeno hudoben jezik? Po meni
prav gotovo ne!"
Mož: "Ne, čisto gotovo ne po
Tebi; kajti Ti imaš še svojega."

Cenen pohod po Rimu.

— "Kako neki ste si mogli o-
gledati Rim v dveh dneh?"
— "Čisto dobro! Moja žena je
šla po prodajalnicah, moja hiša
po muzejih, a jaz sem jo mahnil
po gostilnicah. Zvečer pa smo si
potem povedali svoja opazova-
nja drug drugemu."

Juristi.

"Jeli res, da je študirala Di-
vjegorecva žena par tečajev jus?"
"Da. In če jo je razrezi Divje-
gorec, mu takej skuha kazensko
rihtlo!"

Dober odgovor.

Izletnik: Slišite, ljubi mož —
takole ves dan na cesti čepeti in
kamenje tolči, to ni samo zelo te-
žko, ampak tudi dolgočasno.Delavec: Teško pač ni in dol-
gočasno tudi ne, saj pride vsake
pol ure kak cepec pa mi pripo-
veduje, da je kamenje tolči težko
in dolgočasno.

Utešena radovednost.

Radovednež: "Povejte no, gos-
pod uradni sluga, kolikor gos-
podov dela pravzaprav v Vaši
pisarni?"Uradni sluga: "Komaj polovi-
ca."

Domisljavček.

"Jeli daleč do solncea?" vpra-
ša metuljček vrabca."Nekoč sem hotel poleteti do
njega", odvrne vrabec. "Ali
solnce se me je ustrašilo ter se
skrilo za gore."

Pri čevljarju.

Naročnik: Ti vaši čevlji pa ž
tako škripljejo...Čevljar: Tega vendar ne boste
zahtevali, naj vam čevlji za 4 do-
larje prepevajo, kakor kaka pri-
madona.

Dama s kamelami.

Sloveča igralka je nekje igra-
la "dama s kamelijami" s tako
velikim uspehom, da so ji navdu-
šeni mladeniči po predstavi spre-
gli konje in jo sami peljali do-
mov. Spreten fotograf je to ove-
kovečil in dotična slika je dobi-
la častno mesto v pisarni gleda-
liškega ravnatelja.Pod sliko je bilo zapisano "Da-
ma s kamelijami". Pa samo ne-
kaj dni, na kar je zavidna roka
prečrtala črki "ij" tako da je
bilo čitati: "Dama s kamelami".

Plava kri.

"Krasni živali ta-le vprega
gospoda dvornega svetnika!"
"Da. Imate pa tudi starejši
rodovnik kakor njun gospodar."

Previdno.

Zenitovanjski posredovalec:
Meni zaupajte, pa vam ne bo žal.
Nevesto poznam — slišite, 170
tisoč kron gotovega denarja. Se-
veda stara je, stara...Lahkeživec: Hm, ali nimate
kake še starejše s toliko denar-
jem?

SPOMLADNO R AZPOLOZENJE.

Žena prebujena po zapoznelem prihodu svojega moža jezno:
"Da si se pač razpočil med potjo!"
"Kaj se pravi — razpočil — kaj me imaš še vedno za spo-
mladanski popek?"

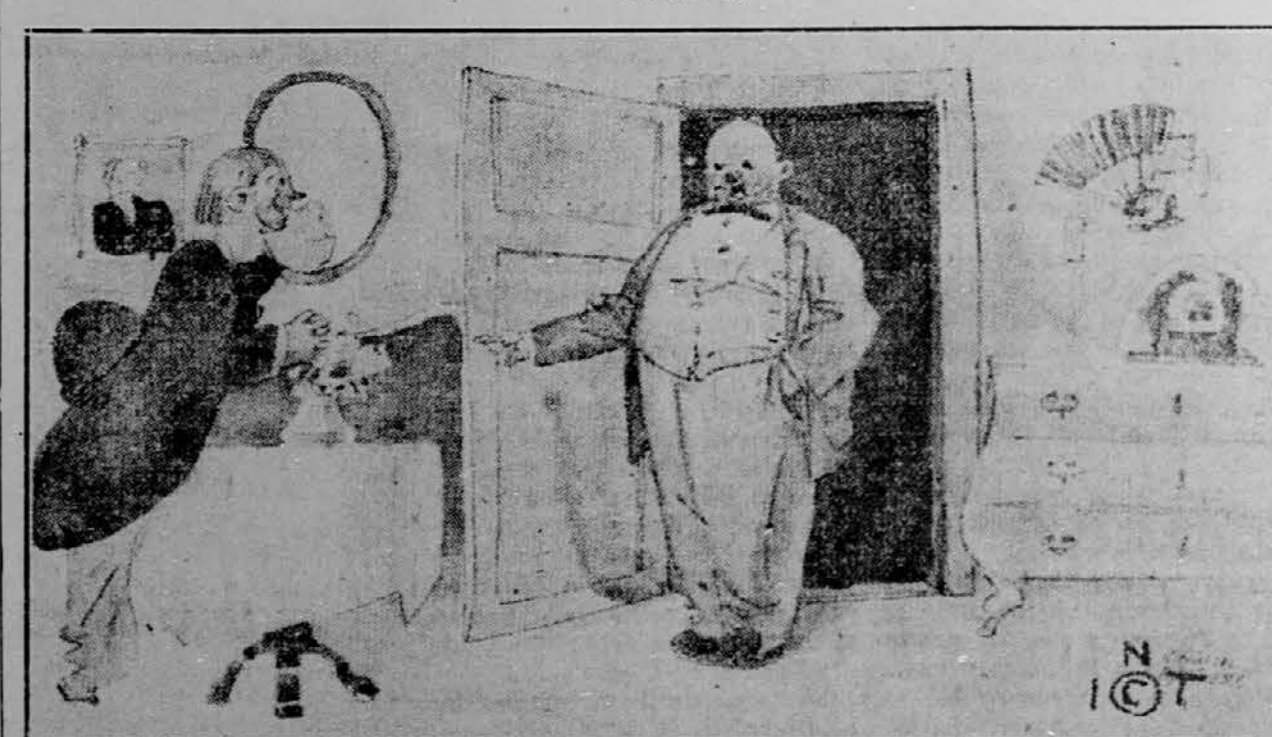
Stara navada.

— Kaj pa svojega fanta tako
pretepete? Ali je prinesel slabo
spravevalo.— Spravevalo še nisem videl. A
to sem jaz hodil v šolo, je bilo že
tako, da sem bil tepen, kadar sem
dobil v šoli spravevalo, in v moji
hiši je tako, da spoštujemo stare
navade.

Ob sneženem metežu.

Prvi pešec prihajajoč izza ogla
Woolworth-nebotičnika, upiraje se
vetru: "Prosim, ali ste videli
klobuk, ki je pravkar letel todle
naokoli?"Drugi pešec upirajoč se na vse
kriplje silnemu viharju: "Pač,
videl sem ga, ali izpustil sem ga
spet po vetru, ker mi ni bil prav."

UGODNO.

Hišni gospodar: "Če mi ne poravnate do prihodnjega prvega zaostale stanarine, Vas vržem
na cesto s pohištvo vred."
Gostac: "S pohištvo vred!"

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Dva nevarna tatova pod ključem. Dne 5. maja zvečer so na južnem kolodvoru in v Kolodvorski ulici v Ljubljani aretovali dva individua, ki sta bila osumljena kot nevarna žepna tatova. Bila sta 33letni Martin Baščič iz Detove, okraj Brežice, po pokliče baje konjski mešetar, in 34letni Stojan Jovanović, istotako konjski mešetar iz Belgrade. Oba so že zjutraj opazili na državnem kolodvoru v Spodnji Šiški, kako sta se v družbi tretjega, doslej še neznanega tovariša dremala med občinstvom. Odpeljali so se vsi trije z jutranjim vlakom na smenju v Kranj, kjer so se tudi najraje gibali v gnučji in kjer sta bili tudi izvršeni dve žepni tatvini. Ko so pa opazili, da jih zasledujejo, so vsi trije izginili iz Kranja. Sele zvečer istega dne je bil Baščič aretovan na južnem kolodvoru v trenutku, ko se je hotel odpeljati v Trst, Jovanovića pa so aretovali pred neko gostilno v Kolodvorski ulici. Oba aretovanca sta sumljiva, da sta izvršila v zadnjem času številne žepne tatvine na železničarjih in semnjih. Posluževala sta se stare zvižaje, da se je eden pridružil kakemu domov idočemu kmetu, medtem ko je šel drugi naprej in spustil svojo listnino na tla. Na ta način je bil še pred kratkim oropan denarja neki kmet v Nanski ulici in pred četrtem letom nekdo drugi v bližini pivovarne "Union" v Sp. Šiški. Oba aretovanca sta kovala svoje srečo tudi z goljufivo igro. Baščič je identičen z nekim žepnim tatom, ki je nedavno pobegnil iz Trsta. Stojan Jovanović je bil že večkrat zaradi tatvine kaznovan, med drugim tudi s 5letno težko ječo, ter je tudi izgnan iz vseh dežel tostranske državne polovice. Oba so izročili deželnemu sodišču.

Nesrečna mati. (Izpred deželnega sodišča v Ljubljani.) Dne 10. marca t. l. zjutraj je šel iskati Janez Sedej, čevljar v Bistrici pri Trzinu, dela. Medtem je pa šla njegova žena Franciška k bližnjemu potoku pral perilo. Svoja otroka, štiri letno Marijo in dve letno Analičo je mislila vzeti s seboj, a ker sta bila celo zimo prehlajena in ji je to v tej hiši bivačica Marija Kopač branila, ju je hotela izročiti njem v varstvo. Otroka sta pa prosila, naj ju pusti raje v kuhinji, kar je obtoženka, o kateri trdi priča Lucija Kopač, da je otroke v veliki materinski ljubezni nekoliko preveč razvabila, slednjič tudi storila. Par minut po njenem odhodu je zaslišala Kopač jok obeh otrok iz kuhinje, ki je bila zaklenjena, in ker ni imela ključa, je tekla klicati Marijo Sedej, ki je takoj prihitela domu. Ko sta odprli kuhinjo, sta videli, da sta bila oba otroka v ognju. Starejša deklica, na kateri je že zgorela obleka, je ležala na tleh, mlajši hčerki pa, katere je sedela na zofi, je še tlela obleka. Kljub takojšnji zdravniški pomoči je starejša deklica umrla isti dan, mlajša pa prihodnji dan v ljubljanski bolnišnici. Na kak način da se je deklica vnela obleka, se ni dalo dognati, ker so bile vžigalice shranjene in je le mogoče, da je veter potegnil skozi dimnik v štedilnik in pilnil nekoliko žerjavice od ognja, s katerim je pred poludnevno uro kuhala zajtrk, na otroško obleko. — Sodišče je nesrečno mater oprostilo od obtožbe.

Zaradi oskrumbe neke devetletne deklice je bil Albin Koprivnikar, hlapec v Senožetih, obsojen na 4 mesece težke ječe.

STAJERSKO.

Novice iz Ptuj in okolice. Pri ptujskem okrajnem glavarstvu uraduje neki nemškutarski uradnik, ki ima posebno veselje do tega, da prestavlja slovenska krstna imena v blaženo nemščino. — Na ptujski obrtno-nadaljevalni šoli se je zaključilo šolsko leto 10. maja. Ta zavod je obiskovalo v minulemu letu 197 učencev, in sicer 28 Nemcev, 103 Slovenci in 22 Hrvatov. — Stekel pes je te dni ugrizel nekega pekoveškega učenca iz Förtnerjeve pekarije v Ptuj. Učenca so spravili v Pastrurjev zavod na Dunaju. — Ob cestni proti turniški graščini pri Ptuj je te dni neki zlikovec porazal veliko število sadnega drevja, katerega je nasadil ob cesti okrajni zastop. To se je v tej okolici zgodilo že večkrat. — Na otoku Drave pri Sv. Martinu pri Ptuj je bilo te dni ukradenih grofov Herbersteinu 13.000 vrbovih šib.

Osumljenih tatvine je več oseb, katere so zaprli. — Pri Sv. Marku nize Ptuja so potegnili iz Drave truplo neznanega možkega utopljenca. Pri Sv. Marjeti so istotako potegnili iz Drave mrtvo možko truplo. Identitete utopljenecv še niso dognali.

Aretacija vohuna. V Ljubno je prišel 9. maja popoldne grof Andrej pl. Feledy iz Balasgyarmata na Ogrskem v častniški uniformi. Takoj po svojem prihodu pa je bil aretovan, baje zaradi vohunstva. Grof Feledy se je v raznih krajih na Zgornjem Avstrijskem, Solno-graškem in Nižnjem Avstrijskem potikal okoli na sumljiv način v delavski obleki, akoravno je imel dovolj novih oblek. Vsled ovadbe politične oblasti so zaplenili tudi šest velikih kovčkov.

PRIMORSKO.

Štrajk v Trzinu. Med delavci trziške ladjedelnice že dalje časa vre. Delavstvo nikakor ne more biti zadovoljno s sedanjimi plačami. Nadalje vlada nejevoljnost zaradi 70 angleških delavskih pomočnikov. Sempatje so posamezne skupine delavstva že začele štrajkati, a ker niso imele skupne zaslombe, so zopet morale na delo. Ravnateljstvo ladjedelnice se je že večkrat spustilo v delavstvom v pogajanja. V zvezi z zastopniki industrijeev je ravno te dni izdelalo neke tozadevne načrte. Predno je zanje izvedelo delavstvo, je posedlo do zadnjega sredstva, ki mu še preostane, namreč do skupnega štrajka. Dne 9. maja ob 9. uri 30 minut dopoldne so delavci nekaterih oddelkov zapustili delo; zvižg je naznanil, da je v teh skupinah delo prekinjeno. To je vspodbudilo še druge, da se je moralo delo v ladjedelnici popolnoma ustaviti. Štrajkati je začelo do 3500 delavcev. Zveza industrijeev je bila o tem dogodku takoj obveščena. Že ob 1. uri 30 minut sta prišla iz Trsta dr. Cimadori in tajnik zveze Chiussi, da bi se pogajala z delavstvom. Pozivala sta delavstvo, naj gre v ponedeljek 11. maja zopet na delo, sicer ima pričakovati hujših posledic. Tudi sta predložila delavstvu nove načrte o zboljšanju njihovega položaja. Za izpeljavo teh si zveza industrijeev izprosi en mesec časa. Delavstvo je takoj nato zborovalo in se zaenkrat, očitno zaupajoč v te obljube, odreklo, da počaka še štiri tedne, da se reši zadeva. Vsled tega je šlo 11. maja zaenkrat zopet na delo.

Zapeljivec ali trgovec z dekletom? Dne 8. maja je bil v prosti luki v Trstu aretiran 38letni Maksimilijan Spira, doma iz Moravske, ki ima stalno bivališče na Dunaju. Aretiran je bil pa vsled obtožbe, da je odvedel od doma še mladoletno Hermine Wieslerjevo, ki je s svojimi roditelji bivala na Dunaju, ter da jo je hotel odvesti v Ameriko in jo tam izročiti kakim zloglasni hiši. Spira je na policiji priznal, da je z Dunaja odvedel s seboj Wieslerjevo, a zatrdil je, da ga je ona sama prosila, naj jo odvede v Ameriko. — Spira je bil izročen sodišču.

KOROŠKO.

Iz davnih dni. Iz Podklostra se poroča: Zvonik podklosterske cerkve se prenavlja. Dobil bo novo, nekoliko podaljšano streho, krito s turinškimi škrlji. Te dni so tesarji sneli pozlačeni križ z jabolkom raz zvonik; v jabolku se je nahajal papirnat in kovanski denar iz leta 1800 do 1807 ter listina, datirana 28. avgusta 1808, ki pripoveduje, kdaj in kako se je začel podklosterski zvonik. — Zvonik se je začel graditi l. 1804. Toda smrt glave osebe podklosterske, sodnika Schneeweisa, ki je istega leta umrl, in pa francoska armada, ki je leta 1806, drugič vkorakala v avstrijske dežele, so stavbo zavlekla noter do l. 1808. Sele 23. avgusta 1808 se je pridružil križ in jabolko na novi zvonik. Gradbo je vodil stavbarski mojster Nikolaj Fian iz Naborje in tesarski mojster Janez Meislacher iz Podklostra. Mojstra sta imela na dan po 1 gld. 30 kr., delavci pa po 54 krajcarjev plače. Pa to je bila pičla mezdica, če pomislimo, da je stal tedaj funt mesa 15 krajcarjev, funt špeha 45 krajcarjev, funt svinjske masti 51 krajcarjev, biren pšenice 14 gld. 30 kr. in polič najslabšega vina pa 48 kr. Ravno takneprimerno visoke cene so imele druge stvari, da je skoro neverjetno. Položaj podklosterskih faranov takrat ni bil sijajen.

Denarja je bilo malo! Dvakrat so pridrele na Podkloster francoske čete, še večkrat pa so marširale skozi trg avstrijske ali francoske čete ter se umikale skozi Podkloster nazaj. Najhujše pa so gospodarili v Podklostru Rusi. K temu še pride, da so luteranci s svojo agitacijo odtrgali katoličanom mnogo vernikov. Toda v prostovoljni roboti so farani podklosterski vse storili, da se je zvonik postavil. Zanimivo je, kar pripoveduje listina o kavi in sladkorju. Radi pomorske vojne je namreč poskočila cena sladkorja pri funtu od 45 kr. na 5 gld in kavi od 1 gld. 15 kr. na 7 gld., ravno tako pri drugih kolonialnih pridelkih, tako, "da smo že vse srebro in zlato za to blago potrošili". Slednjič je izšel leta 1808, še cesarski ukaz, ki zapoveduje, da mora biti vsak vojak! Kdor je sposoben, mora k "regimentu", kdor pa ni za to, mora braniti dom in žene. Zato mora v teh dneh vse "eksercirati", kar je more "puško držati". To so bili težki in pa hudi časi. In s tem listina konča. To pismo iz davnih dni odločno zavrne tiste, ki vedno govore o zlatih starih časih.

Samomor. Zastrupil se je vratar c. kr. tobačne tovarne v Celovcu Anton Dobrovnik. Prepeljali so ga z rešilnim vozom v deželno bolnišnico, kjer je umrl. Dobrovnik je že lani poizkusil samomor.

Poizkušeni samomor. Dne 4. maja sta se vračala zvečer ob šestih od službe proti domu v St. Rupert pri Celovcu dva železničarja. Pri Knochovi tovarni sta zapazila v takimenovanem Fenerbachu moža, ki se je potapljal. Potegnili sta ga iz potoka. Samomorilec je 39 let stari strojujak Frane Zieh, ki je brez službe, oženjen, pa živi ločeno od svoje žene.

Cvetka nemškega freisina. Iz Velikovega poročaja: Te dni se je po mestu raznesla novica, da jo je popihal akademik J. Pinteritsch, tukajšnjega župana sin, z ženo tukajšnjega gostilničarkega najemnika Durehschlaga. Večkrat so ga preje iskali v dotičnem brlogu, a sedaj je bila kletka prazna in tička sta sfrčala.

Kje je ŠTEPAN ČRNKO? Prosim cenjene rojake, če ga kdo pozna in ve, kje se sedaj nahaja, da mi javi, ali naj se pa sam v kratkem oglasi. — Joseph Kocian, Box 112, Reed, Pa. (1-3-6)

Kje sta moja prijatelja JOŽEF TRAMTE in FRANCE GRADHUT? Oba sta z Dolenjskega, in sicer prvi iz vasi Ruhnje, fara in pošta Bela cerkev, drugi pa iz Gorenje vasi, fara in pošta Šmarjeta. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nju naslov, da ga mi naznani, ali naj se pa sama javita, za kar se že vnaprej zahvaljujem. — John Kocijan, Box 204, Sheboygan, Wis. (2-4-6)

DELO! DELO! dobro izučeni žičarji (Wire draw). Delo je stalno in dobra plača. Obrnite se pisмено na: Joe Kuhel, 2501 S. Adams St., Peoria, Ill.

Kje je ANTON ILIJAŠ, podomače Mačukov iz Račič? Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, naj mi javi, ali naj se pa sam oglasi svojemu prijatelju: Frank Valenčič, Monongah, W. Va. (2-3-6)

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESECE. "Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važne vesti vsakega dne. Vest iz stare domovine in zanimive povesti. Vse osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

POZOR ROJAKI!

Kečor izmed rojakov ima dobiti denar iz starega kraja, naj nam naznani naslov dotične osebe, ki mu namerava poslati denar. Mi ji pošljemo našo pošto polonico z naročilom, denar potom iste vplačati pri poštni hranilnici; tako vplačani denar dobimo mi tu sem brezplačno.

Kedor želi dvigniti pri hranilnici ali posojilnici naloženi denar, naj nam pošlje hranilno knjigo, denar mu preskrbimo v najkrajšem času. Tudi za dobavo dedščine ali dote naj se rojaki vedno le na nas obračajo, ker bodo vedno dobro, ceno in točno postreženi.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

IŠČEM DEKLO

za v kuhinji. Slovenka, katero veseli, naj se oglasi na: Tony Hervatin, P. O. Box 39, Mayburg, Pa. (1-2-6)

Po ceni vožnja.

Parnik Avstro-Americana érte ARGENTINA

odpluje dne 3. junija 1914.

Vožnja stane iz New Yorka do: Trsta in Reke \$25.00 Ljubljane \$26.18 Zagreba \$26.08

Vožnje listke je dobiti pri:

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York City.

Kje je moj brat JOHN MIKLAVALČIČ? Doma je iz vasi Potok, fara Krka na Dolenjskem. Pred nedolgo je bil v Johnstown, Pa., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Alois Miklavčič, Box 22, Forest City, Pa. (29-5-2-6)

Rad bi izvedel za svojega brata MATIJO ZALAR. Pred enim letom sem prišel iz stare domovine, pa nikakor ne morem iznajti, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njega, naj mi blagovoli naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Andrew Zalar, Box 29, Barron vale, Somerset Co., Pa. (29-5-2-6)

Kje so JURIJ TROHA, ANTON in MIKLAVALČIČ MAENAR podočje Dizmna in MATIJA ŠPEH? Pred dvema leti so bili nekje v Alabami. Če kdo izmed rojakov ve za njih naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sami oglasio, ker jaz bi njim prav rad pisal. — Anton Šporer, Box 87, Frontier, Wyo. (1-2-6)

Kje je moja sestra ANA TURK, podomače Koračnova? Zadržje pismo sem prejela od nje iz Sheboygan, Wis. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, naj ga mi javi, ali naj se pa sama oglasi, za kar ji bodem zelo hvaležna. — Mimmi Pintar, Box 54, Leadwood, Mo. (29-5-2-6)

NA PRODAJ

40 akrov obdelane zemlje, hiša s 4 sobami in betonirana klet 16x24x6 1/2, vse ograjeno. Sola na vogalu. Svet je ravan, v dolini, zelo rodovitni. 1 akor gozda. 8 milj od Cadillac. Zveza po državi cesti. Prodajam po \$35 akre; Ene tretjina naplačati in ostanek na lahke obroke. Naslov: Davis Davidson, 601 Bond St., Cadillac, Mich. (13-5-13-6 v d)

Cena vožnja

za krasni in brz parnik Avstro-American proge

Martha Washington

odplaje v sredo, dne 17. junija

vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke \$29.00 Cena vožnih listkov: do Ljubljane \$30.18 do Zagreba \$30.08

Za poštne robne (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$1.00 več za odročeno, za otroke polovica. Ta oddelek posebej razlaga priročnik.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St. New York

Pustite si doposlata \$15 ta krasni gramofon z 12 spevi za 30 dni na poskušnjo.

Naš krasno ilustrovani katalog opisuje povsem natančno znameniti ustroj tega govorečega stroja.

Povsem vseeno je, kje kupite. Ne morete si boljše izbrati stroja predno ne prečitete natančno tega kataloga.

Pišite po ta cenik, ki je zastoj, naravnost na

THE GRAMOFON CO. 74 Cortlandt Street New York City.

PREKLIC.

Prekličem vse, če sem morda rekel kaj napačnega napram kakemu rojaku v Gowandi, N. Y. Pozdrav! Thomas Strauss. (1-2-6)

Kje je moja sestra NEŽA HRI-BAR, sedaj omožena BER-GANT? Doma je iz vasi Čelene pri Šmarjeti na Dolenjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njen naslov, da mi ga javi. — Anton Hribar, Box 198, Glencoe, O. (29-5-2-6)

Dosti zemlje

Da si bo vsak rojak lahko izbral kos rodovitne zemlje v največji slovenski farmarski naselbini Willard v državi Wisconsin, smo letos dve nove občine (Township) za Slovence, kjer je že več rojakov do sedaj kupile zemljo. Torej dovolj zemlje za vsakega.

Ne bodite Vi zadnji! Vsa pojasnila daje: LEO ZAKRAJSEK, državni naselniški zastopnik za Wisconsin, naselniški zastopnik za Soo Line železnice ter za F. N. E. železnice in upravičeni.

ADRIA COLONIZATION CO. 124-5th Street, Milwaukee, Wis.

Na prodaj.

Jaz imam na prodaj veliko že obdelane in tudi še nekaj neobdelane

zemlje

v Willard in Greenwood, Wis.

Za nadaljna pojasnila obrnite se na:

GREGOR SELIŠKAR, R. 5. Greenwood, Wis.

HARMONIKI

bodite kakoršnekolik vrste izdelujem in popraviljam po najnižjih cenah, a delo trdno in zanesljivo. V popravilo zanemljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 16 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršna kdo zahteva brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL

1017 E. 62nd St., Cleveland, O.

OGLAS

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Lansko rudečo vino po 40¢ gal. staro rudečo vino po 45¢ galona lansko belo vino po 45¢ gal. iz najboljšega staro belo vino po 50¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4 1/2 galone \$12, 10 galon pa \$25 Vino pošiljam po 28 in 56 ga Vinarna in distillerija blizu staja.

Pošljite vsa pisma na Stephen Jackso Box 161, St. Helena, Ca.

Slaba prebava in nečista kri

sta vzrok mnogih hudih bolezni in izvirata od slabega želodca. — Noben poskus, temveč danes že dokazana resnica je, da

kri in želodec čisteči tableti slab želodec zopet popravijo in kri očistijo.

Vzemite dva komada predno greste k počitku in težava želodca, gorečica, želodčni krči, slab tek do jedi, gori vzdigava nje in bluvanje je preprečeno in Vi bodele.

kri in želodec čisteče tablete cenili in blagoslovljali kakor tisoče in tisoče drugih.

Dobijo se v škatuljah po \$1.00 v

The PARTOS Pharmacy

160-2nd Ave., New York, N. Y.

Domača naravna ohijska vina

kakor:

CATAWBA, IWES, IN CONCORD

prodaja

JOSIP SVETE, Lorain, Ohio

1780-82 E. 28th St.,

Concord, rudečo vino po 60¢ galona,

Catawba, belo vino po 80¢ galona.

Pri naročilu 25 galonov je priložiti \$1.50 za sodček.

Razpošiljam ga od 25 galonov naprej. Naročilu je pridelati denar ali Money Order.

Vina so popolnoma naravna, kar jamčim.

'KRACKERJEV' BRINJEVEC

je najstarejše in od zdravnikov priznано kot najboljšo sredstvo proti notranjim boleznim.

"KRACKERJEV" brinjevec je kuhan iz zrelih, čistih, importiranih jagod in se prodaja samo v steklenicah. — Rojaki, varujte se ponaredb in zahtevajte pravi in čisti brinjevec, to je "Krackerjev", znan že nad 20 let. Ako ga Vaš lekarnar ali gostilničar nima v zalogi, se obrnite pisмено na nas.

V zalogi imamo tudi čisti domači TROPINJEVEC in SLIVOVKO, kuhana v naši lastni distillery.

Poštne naročila se točno izvršujejo.

Prva Slovenska veletrgovina

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102-04, ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O.

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po 70¢ gallon črna vino po 50¢ "Drožnik" 4 gallon za \$17.00 Brinjevec 12 steklenic za \$12.00 4 gallon (sodček) za \$16.00 Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

Najboljša Slovensko-angleška slovница.

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Cena v platnu vezani \$1. Rojaki v Cleveland, O. dobé isto v podružnici Fr. Sakser 1604 St. Clair Ave., N. E.

FRANK PETKOVŠEK

Javni Notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRODAJA vožnje listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spačajoča dela.

PHONE 246

Zastopnik

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Skrivnosti Pariza.

SLIKA IZ NIŽN ŽIVLJENJA.

Spisal Eugene Sue. Za "Glas Naroda" priredil Z. N.

(Nadaljevanje.)

Ker ni maral abbe priskrbeti razburjenega govornika v notarjevem kabinetu, gre urno k vratom ter poteka.

— "Noter!" zakliče glas z zelo jasnimi talijanskimi akcenti. Duhovnik se znajde pred Polidoriem in Jakobom Ferrandom.

Pisarji se niso menda motili, ko so prorokovali svojemu princu skorajšnji konec njegovega življenja.

Od kar je bila pobegnula Cecilija, skoraj ni bilo več izpoznanosti notarja.

Dasi je bil njegov obraz strahovito izhujšan in mrtvaško bled, vendar ga je zdajpazda izpreletavala mrzlična rdečica. Skoraj nepretrgoma ga je tresla nervoznost, ki se je včasih izpremenila v krčevito trepetanje. Njegove okostele roke so bile vroče in suhe. Velika zelena očala so mu zakrivala zatke in zakravljenosti, v katerih je žarel peklenški ogenj žgoče mrzlice.

Polidorijev obraz je bil povsem drugačen. Nič trpkerejšega, rezkejšega — hladnejšega — in porogljivejšega se ne more misliti od usmevega hudeleca. Cela gošča obadnih rdečih las, med katerimi se je opazilo še tudi nekaj sivih, mu je pokrivala blede zgubane čelo. Njegove bodeče oči, prozorne in zelenkaste kakor akvamarin so bile pomaknjene prav nizko do trnkastega nosa, in na ustih s tankimi ustnami je bilo čitati zlobnost. Polidori je sedel čisto črno oblečen za pisalno mizo notarja Jakoba Ferranda.

Ob župnikovem prihodu vstaneta oba.

— "No, kako vam je, moj čestiti gospod Ferrand?" vpraša abbe sočutno. — "Se li počutite boljše?"

— "Se vedno enako, gospod abbe. Mrzlica me še vedno mikasti", odgovori notar. — "In spanje mi ne leže nobeno noč na oči. — Toda zgodi naj se božja volja!"

— "Vidite, gospod abbe", izpregovori Polidori prijazno, "kako pobožna vdanost! Moj ubogi prijatelj je še vedno isti, le dobra dela mu lajšajo njegove bolečine."

— "Teh hvalospesov ne zaslužim, in priznajte mi z njimi", de notar suho duše le z velikanskim prizadevanjem jezo in srd. — "Samo Gospodu pritiče soditi dobre in hudobne. Jaz nisem nič drugega kakor nesrečen grešnik."

— "Vsi smo grešniki", meni abbe. — "Samo mi drugi nimamo takšne krščanske ljubezni, s kakršno se lahko ponašate vi, moj čestiti prijatelj. O, taki so jako redki, ki bi se odrekli kakor vi vsem posvetnim imetjem in mislili samo na to, kako bi se za svojih živih dni uporabili svojo imovino na prav krščanski način... Ali ste še vedno voljni prodati svoj urad ter se posvetiti pobožnemu življenju?"

— "Moj urad je bil že predvečerjem prodan, gospod abbe. Posrečilo se mi je, da se mi je takoj in popolno izplačalo kupnino. To in še nekaj povrhu nameravam porabiti v to, da ustanovim zavod, o katerem sem že govoril z vami. Tudi načrt sem že izdelal. Predložiti vam ga hočem."

— "Oh, moj čestiti prijatelj!" vzklikne duhovnik z resničnim in občudujočim ganutjem. — "Toliko dobrega storiti brez hvale in slave! Ponavljam. Takih ljudi je jako malo, in zato tembolj zaslužijo blagoslova in spoštovanja."

— "Ker jih je jako malo, ki bi kakor Jakob združevali svoje bogastvo s pobožnostjo, razumnostjo in dobrimi deli", pripomi Polidori s porogljivim nasmehom, katerega pa ni zapazil abbe.

Ob tem novem in rezkem hvalospesu stisne notar nehoti svoje pest ter ošine Polidorijsa s pekleno srditim pogledom.

— "Vidite, gospod abbe", pristavi še zaupni prijatelj Jakoba Ferranda, "še vedno trpi muke strahovite mrzlice, a vendar si ne stori nič iz tega. — Meni je brezumno žal, da sam sebe ubija. Da, tvegam si izreči v pričo gospoda abbeja, da si svoj lastni rabelj, ubogi prijatelj!"

Tudi ob teh besedah vztrepeta Ferrand krčevito po celem životu, a se spet kmalu umiri.

Ce bi bil kdo drugi kakor abbe, bi bil izlaha opazil prisiljeni in nevoljni naglas v notarjevem govorjenju. Kajti skoraj nam ni treba omeniti, da je silila tega moža višja volja, volja gospoda Rudolfa, k tašnim besedam in dejanjem, kar je docela nasprotovalo njegovemu značaju.

Včasih se je zdelo, kakor da bi se ne maral pokoriti notar tisti vsemogočni in nevidni volji. Ali samo en pogled čuječega Polidorijsa je zlomil to upornost. Nato je spojil najsilnejše sovraštvo z vzdihom najljutejšega srda ter se vpognil pod jarem, katerega se ni mogel otresti.

— "Oh, gospod abbe", nadaljuje Polidori, katerega se je zdelo prav trpinčiti svojega sokrivca s pikirani in osatnimi besedami, "moj ubogi prijatelj preveč zanemarljivo svoje zdravje. Pomagajte mi ga pregovoriti, da se bolj pazi in varje, če že ne radi sebe in svojih prijateljev, pa vsaj radi nesrečnežev, katerim je on nade in opora."

— "Dovolj, dovolj!" zamrmra notar zamolklo predse.

— "Ne, nikakor ni dovolj", de župnik ginjen. — "Ne more se nikoli povdarjati, da niste samo sam svoj, in da je jako krivično, če zanemarjate svoje zdravje. V vseh desetih letih najinega znanja Vas nisem našel bolnega. Zadnji mesec ste pa tako izhujšali, da se Vas še komaj izpozna. Vidno pešate in s tem zbijate v nas samo bojazen in skrb. Rotim Vas, moj čestiti prijatelj, skrbite za svoje zdravje."

— "Jako hvala sem vam za Vaše sočutje, gospod abbe. Toda zagotavljam vam, da ni moje stanje tako vznemirljivo, kakor si to domnevate."

— "Ker si tako svojeglavno trdovraten", povzame spet Polidori besedo, "povem gospodu župniku vse. Jako Te ljubim, zelo spoštujem in visoko ceni. Kaj neki se poroče potem, ko izve Tvoja nova dobra dela, ko izpozna pravi vzrok Tvoje boleznosti?"

— "Kaj je še storil?" vpraša abbe.

— "Gospod abbe", se vmeša nestrpno notar, "poprosil sem Vas semkaj, da vam razodenem jako važne nakane, nikakor pa ne, da bi me vam povzdigoval in hvalil moj prijatelj na tako smešen način."

— "Saj veš, Jakob, da mi moraš dovoliti vse", je dejal Polidori nepremisljeno zroč v notarja.

Ta pobesi oči k tlom ter molči.

Polidori pa nadaljuje:

— "Morebiti ste zapazili, gospod abbe, da so se pojavili prvi znaki Jakobove boleznosti kmalu po nesramnem škandalu, ki ga je povzročila Lojzika Morel."

Notar strepeta.

— "Torej je vam znano zločinstvo nesrečne deklice?" vpraša abbe začudeno. — "Mislim, da ste prišli šele pred par dnevi v Pariz."

— "Seveda, gospod abbe. Jakob pa mi je kot svojemu prijatelju in zdravniku povedal vse. Kajti svojo živčno bolezen pripisuje skoraj edino nevolji nad Lojzikinim zločinom. Ali to še ni vse. Mojega ubogega prijatelja so žal zadeli še drugi udarci, ki izpodkopavajo njegovo zdravje, kakor vidite. Stara služkinja, ki je bila dolgo vrsto let v njegovi hiši —"

— "Madama Serafina?" mu seže župnik v besedo. — "Slišal sem o njeni nesrečni smrti. Po naključju je utonila reva, in bolest gospoda Ferranda mi je povsem umljiva. Desetletnega zvestega službovanja se ne pozabi izlaha, in takšna zvestoba časti gospodarja ravno tako kakor slugo."

— "Gospod abbe", vzklikne notar. — "Prosim Vas, nikar ne govorite o mojih čednostih. Mučno mi je tako govorjenje."

— "Kdo drugi naj govori o tem?" Ti? vpraša Polidori prijazno. — "Se bolj ga boste povzdigovali, gospod abbe. Morda ne veste, katera služkinja je Jakobu nadomestila Lojziko Morel in madama Serafino, in skoraj gotovo vam ni znano, kaj vse je storil za ubogo Cecilijo. Tako je bilo namreč ime novi dekli, gospod abbe."

Notar plane nehoti s svojega stola pokonci. Oči mu zaplame za očali, in žehteča rdečica spreleti njegov bledi obraz.

— "Molči, molči!" je viknil. — "Nobene besede več o tem. Prepovedujem Ti!"

— "Pomirite se", mu reče abbe z milim smehljajem. Jaz se bravam zgovornost Vašega prijatelja. — Dekle ne poznam. Čar dni po njenem vstopu v službo našega čestitega prijatelja je leta namah prekinil vsakršno občevanje z mano. Na mojo veliko žalost ga je v to prisilila prevelika zaposlenost."

— "To pa samo zato, da vam zamolči novo dobro delo, ki ga je imel v mislih, gospod abbe. Ali kljub svoji ponižni skromnosti vam izda toplot vse svoje namere", nadaljuje Polidori smeje. Jakob Ferrand se je molče naslonil na pisalno mizo ter si pokrtil čelo s svojimi rokami.

(Dolge prihodajši.)

Po nižani ceni!

Amerika in Amerikanci.

Spisal Rev. J. M. Trunk

je dobiti poštne prosto za \$2.50. Knjiga je vezana v platno in za spomin jako prilična.

Založnik je imel veliko stroškov in se mu nikakor n izplačala, zato je cena nižana, da se vsaj deloma pokrijejo veliki stroški.

Dobiti je pri:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Kadar potujete v stari kraj

ali kadar ste na poti skozi New York, pridite k svojemu rojaku v

HOTEL, SALON IN RESTAVRANT

145 Washington St., NEW YORK, N. Y. Corner Cedar St.

Tu boste v vsakem času, podnevi in ponoči, najboljši in najcenejši postreženi. Izvrstna domača kuhinja. Čiste in urejene sobe za spanje.

Obed (tri jedila) 25 centov.

Spanje 25 centov.

Z veseloštom JANKO TUŠKAN, lastnik.

POZOR, SLOVENSKI FARMERJI!

Vsled občne zahteve smo tudi letos naročili večje število

PRAVIH DOMAČIH

KRANJSKIH KOS

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Štajer-: skem. Iste se pritrjuje na kosičice z rinkami.

Cena 1 kose je 1.10.

Kdor naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.

V zalogi imamo tudi

klepalno orodje iz finega jekla; cena garniture je \$1.00.

Pristne BERGAMO brusilne kamne po 30c. kos.

Dalje imamo tudi fine jeklene srpe po 50c.

Naročilo je priložiti denar ali Postal Money Order.

Frank Sakser,

82 Cortlandt St., - - New York, N. Y.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašeni pobirati naročila za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolice: Michael Cirar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovkin.

Denver, Colo.: John Debeve in A. J. Terbove.

Leadville, Colo.: Jerry Jannik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig in J. M. Bolts.

Salida, Colo. in okolice: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Anton Battish.

Indianapolis, Ind.: Frank Urajner.

Depue, Ill.: Dan. Badovinec.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

La Salle, Ill.: Mat Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich in John Zalcet.

Mineral, Kan.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Potkovšek in Math. Ogryn.

St. Chicago, Ill.: Frank Cerne.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Frontenac, Kan. in okolice: Frank Kerne.

St. Mary, Kan. in okolice: Martin Koe.

Calumet, Mich. in okolice: Pavel Skala in M. F. Koba.

Manistiquia, Mich. in okolice: B. Kestian.

South Range, Mich. in okolice: M. D. Jakovič.

Chisholm, Minn.: K. Egoos, Frank Medved in Frank Zagar.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabon.

St. Mary, Minn. in okolice: Ivan Goula, Jakob Skerjanc in M. Kapač.

Everett, Minn.: Jurij Kotze in Aloja Baudek.

Gilbert, Minn. in okolice: Louis Vee.

Hibbing, Minn.: Ivan Fouka.

Nashua, Minn.: Geo. Mauria.

Virginia, Minn.: Anton V. Fos.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Kobes.

Klein, Mont.: Mich. Krivac.

Brooklyn, N. Y.: Aloja Kizak.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregora.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, J. M. Rindič, Chas. Karlinger in Frank Kovac.

Bridgeport, Ohio in okolice: Frank Hočvar.

Barberton, O. in okolice: Aloja Balant.

Collinwood, Ohio: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolice: John Kusma.

1885, E. 29th St.

Youngstown, O.: Anton Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolice: M. Klarich.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Pletersk.

Burdine, Pa. in okolice: John Karšič.

Conemaugh, Pa.: Ivan Paš.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Canonsburg, Pa.: John Koklic.

Broughston, Pa. in okolice: Anton Dem.

Forest City, Pa. in okolice: John Proctor.

Farrell, Pa.: Anton Valentinič.

Irwin, Pa. in okolice: Frank Demas.

Johnstown, Pa.: Frank Gabranja.

Meadowlands, Pa.: Geo. Schultz.

Mon. Run, Pa. in okolice: Fr. Mašak.

Pittsburgh, Pa.: Ignacij Podvanski.

Ignaz Marister, Frank Bambič in Z. Jakic.

Urity Sta., Pa.: Joseph Skerj.

Stanton, Pa.: Anton M. Papi.

Willcox, Pa.: Frank Seme in Joseph Paternel.

Winterquarters, Utah: Louis Blazek.

Black Diamond, Wash.: Gr. Forenta.

Raymond, Wash.: Jakob Romak.

Thomas, W. Va. in okolice: Frank Kocian in Frank Bartol.

Grafton, W. Va.: John Stampel.

Waukegan, Wis.: Josp. Tratak in John Vodovnik in Jos. Supantia.

Scheboygan, Nick. Badovinec in Frank Novak.

West Allis, Wis.: Frank Stok.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin in Val Padak.

Commerce, Wyo.: Joso Metak.

Izšla je

lična knjiga:

"VOJSKA NA BALKANU".

Valeed vsestranske želje naročil smo več iztisov te knjige in je sedaj cenj. rojakom na razpolago.

Knjiga "Vojska na Balkanu" sestoji iz 13 posameznih sešitkov, obsegajočih skupaj na večjem formatu 192 strani. Delo je opremljeno z 255 slikami, tiskajo se opisa balkanskih držav in najvažnejših spopadov med sovravniki. Sešitkom je prideljen tudi večji slovenski zemljevid balkanskih držav.

Posamezne zvezke je dobiti p 15c, vseh 13 sešitkov skupaj pa stane s poštnino vred \$1.85. Naroča se pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York City.

Za vsebino oglasov ni odgovor- no ne uredništvo ne upravništvo.

Edina zaloga

Družinskih in Blaznikovih

PRATIK

za leto 1914.

1 iztis stane . . . 10c.

Cene Blaznikove pratike so iste.

V zalogi

UPRAVNIŠTVA "GLAS NARODA",

82 Cortlandt St., New York

ali pa:

6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Koledarjev

imamo v zalogi le še nekaj sto in kdor rojakov ga še nima, naj se podvzga sanj. Letošnji Koledar je zanimiv in bolj obsežen kot drugi letniki. Cena mu je s poštnino vred 25 centov.

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York City.

Podpisani je iznajditelj najuspešnejše tinkture na svetu Alpen-tinkture in Alpen-pomade. Znakom in močnim, kateri jo rabijo, zrastejo v šestih tednih lasje popolno, ne bodo padali in ne bodo cevelji. Ravno tako zraste možgan v šestih tednih brada in brke, ki ne bodo padale in ne bodo postale sive. O teklu 8 dni popolnoma ozdravim revmatizem, kostibol, trzanje in po rokah, nogah in hrbtenici. Rana, opeljene, hule, ture, krate in kurja očesa, bradavice, potenje nog, zebline itd. odstranim v treh dneh. Moja zdravila so registrirana v Washingtonu, znamenje, da so čista in najbolj uspešna. Pišite takoj po cenik! Pošljem za zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

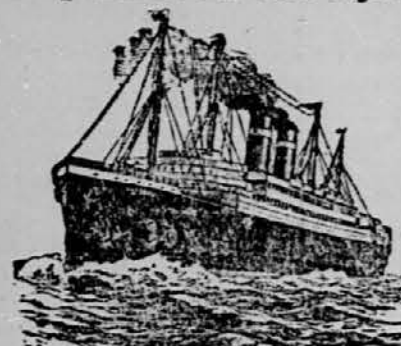
1092 E. 64th St. Cleveland, O.

N. B. Omenj, ki bi rabil moja zdravila brez uspeha, plačam \$500.

RED STAR LINE

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom.

Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka

ZEELAND

11,304 tone

FINLAND

12,760 ton.

KROONLAND

12,760 ton.

VADERLAND

12,017 ton.

LAPLAND 18,694 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovenijo, Hrvaško in Galicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna železniška zveza.

Posebno se še skrbi za udobnost potnikov medkrovijs. Tretji razred obstoji od malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožnje listke obratni se je na:

RED STAR LINE

No. 9 Broadway

New York.

94 State